మడ్డి వెధవ?

సుజనశ్రీ

స్పెన్సర్ సారథి & రామ్మూర్తి, డిటెక్టివ్ ఏజన్సీలో రామ్మూర్తి రివాల్వింగ్ చైర్‌లో కూర్చుని టేబుల్ మీదున్న "ప్లేబాయ్" మేగ్‌జైన్‌లో పేజీలు తిరగేస్తున్నాడు తీరిగ్గా.

సారథి తన తండ్రికేదో అస్వస్థతగా ఉందని ఊరికి వెళ్ళాడు రెండు రోజుల క్రితమే. మళ్ళీ వారందాకా రానని చెప్పి వెళ్ళాడు.

పోనీ తనొక్కడే పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళి ఏమయినా కేసుల వివరాలు ఆరా తీద్దామా అంటే కొత్తగా వచ్చిన ఇన్స్‌పెక్టర్ రాజారావుతో తనకంతగా పరిచయం లేదు. పైగా ఆయన అదోరకం వ్యక్తి. మితభాషి. తనయితే

మరీ పిల్లవాడి క్రింద జమకట్టి మాట్లాడుతాడు.

బోయ్ సీక్రెట్ బటన్ నొక్కాడు. రామ్మూర్తి టేబుల్ మీదున్న ఎర్రలైటు వెలిగింది.

ఎవరన్నా విజిటర్స్ వస్తే తెలియజేయటానికి తాము కొత్తగా ఏర్పరచిన సంకేతం అది.

మేగ్ జైన్ డ్రాయర్లోకి నెట్టి, అయిపోయిన కేస్ ఫైల్ తీసి అందులో పేజీలు తిరగేస్తూ కూర్చున్నాడు.

స్ప్రింగ్ డోర్ తెరుచుకుని బుర్రమీసాల ముసలాయన లోపలకు వచ్చాడు.

రామ్మూర్తి అతడ్ని పరీక్షగా చూశాడు. ఎదుటి వ్యక్తి ఫుల్ సూట్ లో ఉన్నాడు. చేతిలో కర్రని హుందాగా పట్టుకుని నడుస్తున్నాడు. కళ్ళకు గాగుల్స్, నెత్తిన ఈవెనింగ్ హ్యాట్. హుందాగా ఉన్నాడు. కాని అతడి రూపం చూస్తుంటే ఏదో కృత్రిమంగా గోచరించింది రామ్మూర్తికి.

"వెల్కం సర్! ప్లీజ్ టేక్ యువర్ సీట్!" అంటూ కుర్చీ చూపించాడు రామ్మూర్తి.

"థాంక్యూ!" కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నాడు ఆ వ్యక్తి. "మీ పేరు సారథా? లేక రామ్మూర్తా?"

"ఐయామ్ రామ్మూర్తి! వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ?"

"ఏ ఊరు మీది? మీ అమ్మా నాన్న పేరేంటి?"

రామ్మూర్తి చిరాకుపడ్డాడు. కొంపదీసి పెళ్ళి సంబంధాల లిస్టు చేతబుచ్చుకుని రాలేదుకదా ఈయన అనుకున్నాడు.

"ఇంతకీ మీరు పెళ్ళి సంబంధంతో రాలేదుకదా?" అన్నాడు రామ్మూర్తి చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

"హ్హా! హ్హా! భలే వాడివేనయ్యా నువ్వు!"

"ఇంతకీ తమరొచ్చిన పని చెప్పనేలేదు?" ఈ తడవ సీరియస్‌గా అడిగాడు రామ్మూర్తి.

"భయపడకండి బ్రహ్మచారిగారూ! నేను పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్యను కానులే! ఇంతకీ నా పని చెప్పమంటావా? అయితే వినండి! సినిమాల్లో సైడ్ హీరోగా నటిస్తూ ఇప్పుడిప్పుడే ఫీల్డ్‌లోకి వస్తున్న కాశీనాథ్ పేరు వినే వుంటారు మీరు! ఈ సినీ ఫీల్డులో ఆడవాళ్ళు, అంటే గ్లామర్ క్వీన్స్ కోకొల్లలు. కనుక సహజంగా మాకు అనేకమంది ఆడవాళ్ళతో, అదే ఎక్స్‌ట్రాలతో, సినిమాల్లో కొత్తగా చేరాలని ఉత్సాహపడే అమ్మాయిలతో పరిచయం, అదే రహస్య సంబంధాలుగూడ ఉంటయ్. ఇది ఈ ఫీల్డులో అందరికీ తెలిసిన నగ్న సత్యమే. ఒకసారి నాకో కేబరే డ్యాన్సర్‌తో పరిచయం కలిగింది. ఇద్దరం నా ఫ్లాట్‌లో మూడురోజులు గడిపాం. అబ్బ! ఆమె అందం, శరీరసౌష్టవం ఏమని చెప్పనులే! నభూతో నభవిష్యతి! ఆమె పేరు స్వరూపరాణి."

"అదృష్టవంతులు! ఆమెతో ఏమన్నా పేచీ వచ్చిందా?"

"ఆమెతో పేచీ ఏంలేదు! నాకు కావలసిన సుఖాన్నిచ్చింది, తనకు కావలసిన డబ్బు పట్టుకెళ్ళింది. కాని మధ్యలో కొందరు దుర్మార్గులు నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేసి డబ్బు గుంజుతున్నారు!"

"అయితే ఇది బ్లాక్ మెయిల్ కేసన్నమాట? మిమ్మల్ని ఎవరు బెదిరిస్తున్నారు? ఆ స్వరూపరాణేనా? ఏ రకంగా బెదిరిస్తున్నది?"

"ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ తన ముఖం చూపలేదు. ఎవడో జులాయి వెధవ, వాడి పేరేమి చెప్మా! ఆఁ భుజంగం! వాడ్ని చూస్తే పాముకన్న ఎక్కువ భయం కలిగిస్తుం

టుంది. ఎర్రటి కళ్ళు, కోరమీసాలు...”

మధ్యలో అడ్డుతగిలాడు రామ్మూర్తి. “ఎత్తు ఆరడుగులు. మనిషి నల్లగా ఉంటాడు. ఎడమ బుగ్గమీద కత్తిగాటు ఉంటుంది. వాడి పూర్తిపేరు కరటాల భుజంగం! అవునా?”

“అరె! వాడ్ని అప్పుడే పసిగట్టేశారే! వాడు మీకు తెలుసా?”

“మేం పనిచేసేది డిటెక్టివ్ పని! ఈ ఫీల్డులో అలాంటి వ్యక్తులు ఆనేపలు తారసపడుతుంటారు!” గర్వంగా అన్నాడు రామ్మూర్తి.

“ఆ రాస్కెల్ నా దగ్గర కొచ్చాడు రెండునెలల క్రితం. తను చాలా ఆపదల్లో ఉన్నట్టు, వెంటనే మూడు వేల రూపాయలు ఇవ్వమన్నాడు. ప్రస్తుతం నా సంపాదనలో మూడు వేలంటే భయపడాల్సిన పనిలేదు. ఎందుకంటే సంవత్సరానికి పది చిత్రాల్లో నటిస్తున్నాను ఇప్పుడు. పైగా పోయినేడాది నేనూ, మరో డైరక్టరూ, అదే రామదాస్ ఇద్దరం కలిసి స్వంతంగా ఒక చిత్రం తీశాం. అదీ మంచి లాభాన్ని తెచ్చిపెట్టింది.”

“రామదాస్! అంటే మూడు నాలుగు నెలలక్రితం హత్యచేయబడిన వ్యక్తేనా?”

“మీ జ్ఞాపకశక్తికి అభినందించలేకుండా ఉన్నాను. కరెక్ట్! ఆ రామదాసే! ఈ స్వరూపరాణికూడా ఆ కేసులో ఉంది. అయినా అది పోలీసుల గొడవ. ఆ రామదాసుకే ప్రమేయంలేదు! అన్నట్టు ఎక్కడ ఆగాను?”

“అదే! మీ ఆదాయం గురించి చెబుతున్నారు!”

“కరెక్ట్! గత రెండు నెలలనుంచి పాముకి పాలుపోసినట్టుగా ఆ భుజంగంగాడికి నెలకు మూడువేలు ముట్టచెప్పాను. వాడిదగ్గర నా గురించి కొన్ని ఫిల్ములున్నా

యట. వాటిని బయటపెడితే నా నటజీవితానికే అంతం కలిగించేంత ప్రమాదకరమయినవట. కనుకనే తనా రహస్యం దాచిపెట్టినందుకు నేను డబ్బు ముట్ట చెప్పా అన్నాడు."

"అర్థమయింది. మీరూ, స్వరూపరాణి ఇద్దరి శృంగారాన్ని ఘితగాడు ఫిల్మ్ తీశాడన్నమాట!"

"సరిగ్గా అదే! తనవెంట మరో వ్యక్తిని తీసుకు వచ్చాడు. అతడిపేరు కామేశం. ఏ కామేశమో గుర్తు లేదు! ఎవరయితేనేం వల్లకాటిలో రామనాథయ్య. అతడు తనచేతిలోవున్న బాక్స్‌లోంచి ఫిల్ములుతీసి చూపించాడు. వాటి ప్రింట్స్ ఇంకా ఇంటిదగ్గర ఉన్నాయని కనుక ఎటువంటి పిచ్చివేషాలు వెయ్యవద్దనీ హెచ్చరించాడు."

"ఆగండి! వన్ మినిట్! ఆ ఫోటోలు ఎక్కడ తీయబడినై!"

"నా ఫ్లాట్‌లోనే నేను ఆమెతో గడిపాను!"

"అవునా? అంటే మీ ఫ్లాట్‌లో మీకు తెలియకుండా ఫిల్మ్ కెమెరాను రహస్యంగా ఉంచారన్నమాట?"

"అవును! ఎగ్జాగ్లి సా!"

"ఇందులో స్వరూపరాణికేమైనా పాత్ర ఉందంటారా? అహం! మీ అభిప్రాయం చెప్పండి!"

"ఆమెకు ఎటువంటి ప్రమేయం లేదని నా అభిప్రాయం!"

"అదిసరే సార్! మీకు ఈ కాశీనాథ్ ఏమవుతాడు?" రామ్మూర్తి అడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి నవ్వాడు. మరుక్షణంలో మీసాలు కాస్త గుంజేశాడు. అవి ఊడి వచ్చినయ్. నెత్తిమీద నెరసిన వెంట్రుకల్ని పట్టుకుని టోపీ లాగినట్టు తీశాడు. అది విగ్గు. ఆ విగ్గుక్రింద నల్లని శిరోజాలు నిగనిగలాడుతున్నాయ్.

"నేనే నే ఆ కాశీనాథ్‌ని! నేను ఇక్కడకు వస్తున్నట్టుగా ఎవరూ గుర్తుపట్టకూడదని ఇలా ముసలివేషంలో మేకప్ వేసుకుని వచ్చాను!"

"మీరు నిజంగా నటనలో ప్రజ్ఞావంతులు! మిమ్మల్ని పర్సనల్‌గా కలుసుకున్నందుకు, మీకు సహాయం చేయవలసిన అవసరం మాకు రావటం మా అదృష్టం!" రామ్మూర్తి సంతోషంగా అన్నాడు.

"ఆఁ... అసలు విషయానికి వద్దాం! ఇప్పుడా భుజంగం గాడు తన రేటుని పదివేలకు పెంచాడు. పదివేలు! చూస్తూ చూస్తూ పదివేలు ఎలా బూడిదపాలు చెయ్యగలం! రేపు మళ్ళీ రేటు పెంచవచ్చు. అందుకే మీ దగ్గరకు వచ్చాను."

"బాగానే ఉంది! కాని మీరు ఈ విషయమై పోలీసులకు కంప్లెయింట్ ఇస్తే బాగుండేదేమో!"

"అలా చేస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా? ఆ భుజంగం గాడు కటకటాల్లోకి వెళ్ళినాగాని ఆ ఫిల్ము తాలూకు ఇతర ప్రింటులు వెండితెర కెక్కగలవని బెదిరించాడు. ఎన్నో ఏళ్లుగా ఈ ఫీల్డులో అనేక శ్రమలకోర్చి నిలదొక్కుకుని ఇప్పుడిప్పుడే తారాపథాని కెగ్రాకుతున్న నేను నా భవిష్యత్తును చేజేతులా పాడుచేసుకోవటం ఇష్టం లేదు. అంతేకాదు. ప్రఖ్యాత హీరోయిన్ మణిమాల నన్ను వివాహమాడే ఆలోచనలో ఉంది. ఆమె లక్షలకు అధికారిణి. మేమిద్దరం భార్యాభర్తలమైతే ఆమె నటించే ప్రతి సినిమాలోనూ నేను హీరోగా అవకాశం తథ్యం!"

"సరే! అసలు పాయింట్‌కి వద్దాం! స్వరూపరాణికీ ఈ బ్లాక్ మెయిల్‌కీ ఏమన్నా సంబంధం ఉందా?"

"ఆ ప్రశ్న ఇందాకే అడిగారు కదా?"

"మళ్ళీ అడుగుతున్నాను చెప్పండి!"

"ఆమెకలాంటి సంబంధం లేదని నా విశ్వాసం. ఎందుకంటే ఆమెతో పరిచయమున్న వ్యక్తుల్ని కొందర్ని కలిశాను. వాళ్ళను ఇలాగే బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యలేదు."

"మీరు మీ గదిలో ఉండగా పరాయివాళ్ళు మీకు తెలియకుండా మీ శృంగారాన్ని షూటింగ్ చేశారు. అవునా?"

"అవును! సరిగ్గా అంతే!"

"మీ ఫ్లాట్ కి డూప్లికేట్ కీ స్వరూపరాణి వద్ద ఉందా?"

"లేదు!"

"మరెవరి దగ్గరన్నా డూప్లికేట్ కీ ఉంచారా?"

కాశీనాథ్ ఒక నిమిషం ఆలోచించాడు. "నా భార్య వద్ద ఉంది సార్!" అని చెప్పాడు.

"మీ భార్యా? మీరు ఎవరో వెండితెర హీరోయిన్ని పెళ్ళాడబోతున్నానన్నారు! మరి ఒక భార్య ఉండగా మీరు మరో పెళ్ళి చేసుకుంటారు?" రామ్మూర్తి ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నా మొదటి భార్యకు విడాకులిచ్చేశాను సార్! అయినా ఆమె ఇంకా నా ఫ్లాట్ లోనే ఉంటోంది. ఆమెకు భరణం క్రింద నెలకు వెయ్యిరూపాయలు ఇస్తున్నాను."

"ఆమె దాంతో తృప్తిపడుతోందా?"

"తృప్తి పడ్డా పడకపోయినా దాంతోనే సరిపెట్టుకుంటున్నది."

"సరే! మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్న వ్యక్తికి మీరు డబ్బు ఎలా అందజేస్తున్నారు?"

"ప్రతినెలా అయిదో తారీకుకల్లా హోటల్ ఇంపీరియల్ లో ఒక వ్యక్తి నన్ను కలిసి ఇవాళ పున్నమికదూ

అని అంటాడు. ఆ వ్యక్తికి ఆ పైకాన్ని కవరులో పెట్టి అందజేస్తాను.''

''అలాగా?''

''క్రితంసారి ఆ వచ్చిన వ్యక్తి చెప్పాడు, వచ్చే నెల నుంచి పదివేలివ్వాలనీ, లేకపోతే తాము చాల కష్టాల పాలవుతామనీ అన్నాడు.''

''మీరేం చెప్పారు?''

''ఆలోచించి చెబుతానన్నాను. ఇప్పుడు మీరు చెయ్యాల్సినపని ఏమిటంటే ఆ భుజంగంగాడి రహస్యాల్ని ఛేధించి ఆ ఫీల్మ్సల్ని నా కప్పగించేటట్టు చేయాలి. ఇదిగో మీ ఫీజు క్రింద అడ్వాన్సుగా ఇస్తున్నాను.''

అంటూ జేబులోంచి చెక్ బుక్ తీసి పదివేల రూపాయలకు చెక్ రాసిచ్చాడు కాశీనాథ్.

2

సారథిగూడ లేకుండాపోయాడు సమయానికి. తను సారథి గైడెన్స్ క్రింద పనిచేయటమేగాని స్వతంత్రంగా ఏ కేసూ శోధించలేదు. ఇప్పుడు కాశీనాథ్ కేసు తనకు నూతన అనుభవం అనుకున్నాడు రామ్మూర్తి.

స్వరూపరాణితో తన ఇన్వెస్టిగేషన్ మొదలెట్టాలా? కాశీనాథ్ తో విడాకులిచ్చిన భార్యని ఎంక్వయిరీ చెయ్యాలా? లేక భుజంగం పుట్టలోకి తవ్వి చూడాలా?

టేబుల్ మీద లైటు మళ్ళీ వెలిగింది. విజిటర్స్ని లోపలకి ప్రవేశ పెట్టమన్నట్టు జవాబుగా బెల్ మ్రోగింది బయట.

రామ్మూర్తి కళ్ళు చెదిరిపోయినయ్ మబ్బులుపట్టిన ఆకాశంలో మెరుపు తీగను చూసినట్టుగా. అంత అందమైన యువతి లోపలకు ప్రవేశించింది.

''మీ ఆఫీసు రూమ్లో మాట్లాడాలంటే నా కెందుకో

భయమేస్తోంది. ప్రయివేట్ రూమ్ ఉందా? అక్కడ మాట్లాడతాను!" అంది ఆమె ఒగరుస్తూ. ఆమె ఆయాసంతో రొప్పుతుంటే ఎత్తైన ఆమె వక్షోజాలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నయ్.

బోయ్‌ని కేకేసి తనను కాస్సేపటిదాకా డిస్టర్బ్ చెయ్యొద్దని చెప్పి ఆ కన్సల్టింగ్ రూమ్ ప్రక్కనేవున్న తన రెస్టురూమ్‌లోకి నడిచాడు రామ్మూర్తి మంత్రముగ్ధుడిలా. అతడి వెనుకే ఆమెగూడ నడిచింది.

సోఫా కమ్ బెడ్ మీద ఆమె తన హ్యాండ్ బాగ్ ని విసిరేసి దాని ప్రక్కనే తనూ కూలబడింది.

"ఇక చెప్పండి మాడమ్! నేను ఒక కేసు గురించి బయటకు వెళ్ళబోతున్నాను. ఇంతలో మీరు వచ్చారు!" అన్నాడు రామ్మూర్తి. తన పనేమిటో త్వరగా తేల్చేయమన్న అభిప్రాయం వ్యక్తం అవుతోంది అతని మాటల్లో.

"లాయర్ రాజారావు చెప్పాడు మీ ఫరమ్ గురించి. నా పేరు స్వరూపరాణి!"

రామ్మూర్తి ఉలిక్కిపడ్డాడు. "ఏమన్నారు మీ పేరు?"

"స్వరూపరాణి! నేను హోటల్ ఇంపీరియల్‌లో కేబరే డ్యాన్సర్ని. ఇప్పుడు అక్కడ లేననుకోండి!"

"స్ట్రిప్‌టీజ్ గూడానా?"

"అంతకన్నా ఘోరం! స్నేక్ డ్యాన్సర్ని!"

పాముని చూసి బెదిరినట్టుగా అదిరిపడ్డాడు రామ్మూర్తి.

"అంటే! నాకర్థంకావటంలేదు మీరేమంటున్నారో!"

"ఏముంది మహాశయా! నా నగ్న శరీరంమీద రెండు పాముల్ని వదుల్తారు. అవి అటు ఇటు ప్రాకుతుంటాయి. అవి క్రిందపడిపోకుండా జాగ్రత్తపడుతూనే మరోవైపు మ్యూజిక్‌కి అనుగుణంగా డ్యాన్సు చెయ్యాలి. మీ వల్ల నాకు సహాయం కావాలి! మీ పేరు?"

"రామ్మూర్తి!"

"చూడండి రామ్మూర్తిగారూ! కొందరు దుండగులు నన్ను చంపాలని చూస్తున్నారు. నాకు రక్షణ కావాలి. వాళ్ళనుండి నన్ను కాపాడగల బలిష్ఠమైన అండ కావాలి."

నిలబడి ఆమె మాటల్ని వింటున్న రామ్మూర్తి మెరుపులా ఆమె దగ్గరకు చేరి ఆమెను తన చేతులతో కౌగలించుకుని గట్టిగా ఆమెను తనకేసి అదుముకున్నాడు.

"వదలండి! ఏమిటిది?" ఆమె గింజుకుంది.

రామ్మూర్తి ఆమెను వదిలేశాడు. "బలిష్ఠమైన అండ కావాలన్నారు గదా? అందుకే నా బలాన్ని చవి చూపించాను మీకు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"భలేవారే మీరు! చూసి రమ్మంటే కాల్చి వచ్చేలా గున్నారు" అంటూ ఆమె తన రిస్టువాచీ చూసుకుంది.

"అరె! అప్పుడే రెండయిందే! నేను వెళ్ళిపోవాలి. మీరు నా కేసుని తప్పక తీసుకోండి. రేపు ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు నా ఫ్లాట్‌కి రండి. అన్ని విషయాలు వివరంగా చెబుతాను మీకు. రేపు సాయంత్రంనించి నాకు ఆఫ్. ఇదుగో అడ్రసు!" అంటూ ఆమె అడ్రసున్న కార్డు ఇచ్చింది. లేచి గబగబా వాకిలిదాకా వెళ్ళి "అయ్యో నా మతిమండ! మీ ఫీజు ఇవ్వటం మరచిపోయేను" అంటూ వెనక్కి వచ్చింది. హ్యాండ్ బ్యాగ్ ఓపెన్ చేసింది. అందులోంచి ఇరవయి రూపాయల నోట్లకట్టను తీసి అతడిచేతిలో ఉంచి ఎంత త్వరగా వచ్చిందో అంత త్వరగా అదృశ్యమైపోయింది.

రామ్మూర్తి ఆమె ఇచ్చివెళ్ళిన అడ్రసువంకా, నోట్ల కట్టవంకా చూస్తూ నిలుచుండిపోయాడు. ఆఫ్టరాల్, ఒక కేబరే డ్యాన్సరు తన ఫీజు క్రింద రెండువేల రూపాయలు

ఇవ్వటమా? ఇదేదో పెద్ద మిస్టరీలాగుందే! రేపుదయం ఆమె ఇంటికివెళ్ళి ఈ మిస్టరీని ఛేదించి పారెయ్యాలి.

3

కాశీనాథ్ కేసుని ఎక్కడ మొదలెట్టాలి? అతడి భార్యను ముందు కలుసుకుంటే!

జేబులోంచి అడ్రసుతీసి మరోసారి చూశాడు.

"విక్కీ" స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసి బయలుదేరాడు.

ఆ కాలనీ చాల అందంగా ఉంది. పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్లు డాక్టర్లు ఉన్నట్టున్నారు. బంగళాలన్నీ ఎంతో ఆకర్షణీయంగానూ, మోడరన్ గానూ ఉన్నయ్. ఇంటి నెంబర్లు చూస్తూ ఒక బంగళాముందు ఆగాడు. స్కూటర్కి తాళంవేసి కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు.

"ఎవరూ?" అంటూ ఎవరో ఆడగొంతు వినిపించింది.

మరుక్షణంలో తలుపు తెరిచిన వ్యక్తిని చూసి రామ్మూర్తి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె మరెవరోకాదు, స్వరూపరాణి.

"హలో! మీ రిక్కడున్నారేమిటి?" అని అడిగాడు.

"కాశీనాథ్ భార్య నాకు ఫ్రెండ్" అంది ఆమె.

"కాశీనాథ్ వచ్చారా?"

"లేదండి! ఉదయం అనంగా బయటకు వెళ్ళారు. ఇంకా రాలేదు."

"ఆయన భార్యతో కొంచెం మాట్లాడాలి!"

"రండి! లోపలకు రండి! ఆమెను పిలుస్తాను" అంటూ లోపలకు దారితీసింది స్వరూపరాణి.

"ఎవరే ఆ వచ్చింది!" బెడ్ రూమ్‌లోంచి ఆడగొంతు వినిపించింది.

స్వరూపరాణి జుట్టు చెదిరిపోయి ఉంది. ఒంటిమీద

గుడ్డలు అదరాబాదరాగా అప్పుడే ఒంటికి చుట్టబెట్టుకున్నట్టుగా ఉన్నయ్.

"నీతోటే పనుందట! ఇటురా ఒకసారి!" అంది స్వరూపరాణి అద్దంలో చూసి తనజుట్టు సరిచేసుకుంటూ.

కాశీనాథ్ భార్య రాగిణి బెడ్ మీదనుంచి అయిష్టంగానే లేచివచ్చింది. ఆమెగూడ మంచి అందగత్తె. రేగిపోయిన కురుల్ని సరిచేసుకుని హాల్లోకి వచ్చింది.

"నువ్వెక్కడకే పోతున్నావ్?" అని అడిగింది రాగిణి, బయటకెళ్ళబోతున్న స్వరూపరాణివంక చూస్తూ.

"నాకు పనివుందని ఇందాకనే చెప్పాను గదా! డిటెక్టివ్ గారూ! రేపు నన్ను కలుస్తారు గదూ తప్పకుండా!" అంది స్వరూపరాణి.

"ష్యూర్! ష్యూర్!" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

వెళ్ళిపోతున్న స్వరూపరాణివైపే చూస్తూ అన్నది రాగిణి. "మొత్తానికి అసాధ్యురాలు. నీలాంటి కుర్రాళ్ళను ఇట్టే పట్టేసుంది."

రామ్మూర్తి ఆమెవంకే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటా వెర్రిచూపు! ఆడదాన్ని ఎరగనట్టు చూస్తావేం!" అంటూ రాగిణి విరగబడి నవ్వింది.

రామ్మూర్తి తనను తాను సంబాళించుకున్నాడు.

"అయామ్ సారీ! నా పేరు మిస్టర్ రామ్మూర్తి. ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ ని. కొంత సమాచారంకోసం వచ్చాను."

"ఓహో! అదా సంగతి! స్వరూపరాణి మిమ్మల్ని ఇక్కడికి ఇన్ వయిట్ చేసిందేమో జల్సా చేయటానికి అనుకున్నాను" అంది మళ్ళీ పకపక నవ్వుతూ.

ఆమె చూపుల్లోనూ, నవ్వుల్లోనూ మగవాళ్ళను ఆకర్షించే శక్తి ఉందని గ్రహించాడు రామ్మూర్తి. తనుగూడ ఆమె కామదాహంలో పడి బూడిదైపోతాదేమో

అని ముందుగానే జాగ్రత్తపడ్డాడు.

"భుజంగరావనే వ్యక్తితో మీకేమైనా పరిచయ ముందా?"

"లేదు! ఆ పేరుగల వ్యక్తులెవరూ నా పరిచయస్తుల్లో లేరు!"

"పోనీ కామేశ్వరరావు తెలుసా?"

"తెలీదు!"

ఇంతలో కాలింగ్ బెల్ మళ్ళీ మ్రోగింది. "ఈ రాణి గారేదో మరిచిపోయి ఉంటుంది. దానికోసమే మళ్ళీ వచ్చి ఉంటుంది. చూసివస్తాను కూర్చోండి!" అంటూ రాగిణి లేచింది. డ్రాయింగ్ రూంలోంచి కారిడార్ గుండా వెళ్ళి తలుపు తెరచింది.

రామ్మూర్తి తన చెవులు రిక్కించి వినసాగాడు. ఎవరో వ్యక్తి లోపలకు ప్రవేశించి దఢాల్న తన వెనుకనే ఉన్న తలుపుల్ని మూసేశాడు.

"నువ్వు ఎప్పుడు ఒంటరిగా దొరుకుతావా అని గంట నుంచి కాచుకుని కూర్చున్నాను" ఆగంతకుడి కంఠం వినిపించింది.

"లోపల మరో వ్యక్తి ఉన్నాడు. కావాలంటే వెళ్ళి చూడు!" అంత హుషారుగా తనతో మాట్లాడిన రాగిణి కంఠం జీరబోయింది. బహుశా ఆ వచ్చిన వ్యక్తిని చూసి ఆమె భయపడిపోయి ఉండాలనుకున్నాడు రామ్మూర్తి.

"నాతోనే అబద్ధాలాడతావా? ఇప్పుడేగదా ఎవరో అమ్మాయిని బయటకు పంపించావ్! నీ సిగ దరగ! అమ్మాయి ఒంటరిగా దొరికితే వదలవు గదా!"

"నోర్ముయ్! లోపల మనిషి ఉన్నాడని చెప్పానా?"

"మూస్తానే! నీ నోరు మూయడానికే వచ్చాను!"

ఆ తర్వాత కొత్తశబ్దం వినవచ్చింది. పోలీసులకూ,

డిటెక్టివ్ లకూ ఆశబ్దం చాలా పరిచితం. రెండుసార్లు పిస్తోలు పేలిన శబ్దం అది.

4

రామ్మూర్తి స్ప్రింగ్ లా పైకిలేచి కారిడార్ లోకి పరుగెత్తాడు.

బూట్లశబ్దం విని ఆగంతకుడు గభాల్న తలపైకెత్తి చూశాడు. ఎదురుగా రామ్మూర్తి పరుగెత్తుకొస్తున్నాడు. లోపల ఎవరూ లేరని అతను ఇప్పటిదాకా అనుకుంటున్నాడేమో, ఇప్పుడీ హఠాత్సంఘటనకు అదిరిపోయాడు. తన చేతిలో పిస్టల్ ఉన్నదన్న విషయమే మరచిపోయి ఎదురుగా కనిపించే మెట్లపైకి చరచరా పారిపోయాడు.

రామ్మూర్తి అతడి వెంటబడ్డాడు. పిస్టల్ చేతిలో ఉన్నవ్యక్తి వెంట పరుగెత్తటం ఎంత ప్రమాదకరమో తెలిసినా, మోటుగా అతడి వెనకనే తరుముతున్నాడు.

హంతకుడు టెర్రెస్ మీదకు వెళ్ళి అక్కడ్నుంచి డ్రెయినేజ్ పైప్ని పట్టుకుని క్రిందకు జారుదామనుకున్నాడేమో, కాని రామ్మూర్తి అతడ్ని వెనుకనుంచి గట్టిగా వాటేసుకుని పిస్టల్ ఉన్న చేతిరిస్ట్ చుట్టూ తన ఉక్కు పిడికిలి బిగించాడు. ఆ చేతిని అలానే గోడకు దభీదభీమని బాదాడు. అతడి చేతిలోని పిస్టల్ కింద పడిపోయింది. దాంతో ఆ వ్యక్తికి కోపం వచ్చింది. వెనక్కు తిరిగి అతడిమీద కలియబడ్డాడు.

ఆగంతకుడు రామ్మూర్తి గడ్డంక్రింద బలంగా గుద్దాడు. రామ్మూర్తి తమాయించుకుని అతడి పొట్టలో వెంటవెంటనే కుమ్మాడు. గిర్రున పక్కకు తిరిగాడు ఆగంతకుడు. రామ్మూర్తి బలంగా తన్నాడు. రామ్మూర్తి బ్యాలెన్స్ తప్పి నేలమీద పడిపోయాడు. అతడిమీదకు ఎగిరి దూకాడు హంతకుడు.

రామ్మూర్తి మెరుపులా తన రెండు కాళ్ళూ గాలిలో పైకెత్తి తన మీదకు వస్తున్న వ్యక్తిని ఎగరగొట్టాడు. హంతకుడు అవతల పడిపోయాడు. రామ్మూర్తి అతడి మీదకు నేలమీద పొర్లాడుతూనే చేరాడు. రెండు చేతులతో దభీదభీమని అతడి ముఖంమీద, గడ్డంక్రిందా గుద్దులవర్షం కురిపించాడు. అతగాడి నోట్లోనుంచి రక్తం కారింది.

స్పృహ తప్పిపోయిన వాడిలా కళ్ళు మూసుకుని తల వాల్చేశాడు.

రామ్మూర్తి అతడి మీదనుంచి లేచాడు. ఎవరో తరుముతున్నంత వేగంతో కారిడార్లోకి పరుగెత్తాడు.

కారిడార్లో రాగిణి లేదు. ఆమె అక్కడ్నుంచి నేల మీద ప్రాకుతూ డ్రాయింగ్ రూమ్లోకి వెళ్ళినట్టుగా రక్తపు చార కనిపిస్తోంది. ఆ చార వెంటనే వెళ్ళాడు రామ్మూర్తి.

డ్రాయింగ్ రూమ్లో టెలిఫోన్కు చేరువలో రాగిణి నేలమీద పడి ఉంది. ఆమె టెలిఫోన్ అందుకోవాలనే ప్రయత్నంలోనే స్పృహ తప్పిపోయినట్టుగా ఉంది.

రామ్మూర్తి రిసీవరెత్తి పోలీస్ స్టేషన్కి రింగ్ చేశాడు.

"హలో ఇన్స్పెక్టర్! నేను రామ్మూర్తి మాట్లాడుతున్నాను. మీరు వెంటనే రావాలి. అంబులెన్స్ కూడ తెప్పించండి. ఇదిగో అడ్రను చెబుతున్నాను" అంటూ అడ్రను చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

రామ్మూర్తి, రాగిణివద్దకు నడిచి ఆమె ముక్కుదగ్గర వేలుంచాడు. ఇంకా శ్వాస ఆడుతోంది. ఆమె మెడ దగ్గరా, ఎడమ రొమ్ముకు రెండంగుళాల క్రిందా బుల్లెట్ గాయాల్లోంచి రక్తం కారుతోంది.

ఎదురుగా హ్యాంగర్ మీద కనిపించిన టవల్ అందుకుని

వాష్ బేసిన్ దగ్గర టాప్ త్రిప్పి దాన్ని బాగా తడిపాడు. తెల్లగా పిండి దాంతో ఆమె గాయాల్ని అదిమిపెట్టి ఉంచాడు. రెండు కొనలతో రెండు గాయాల్ని కప్పి వేశాడు.

అతని తొడపై తల ఆన్చి రాగిణి అచేతనంగా చావు బ్రతుకుల మధ్య కొట్టుమిట్టాడుతోంది.

వాకిట్లో వ్యాన్ ఆగిన చప్పుడయింది. బూట్లచప్పుళ్ళు దగ్గరైనై క్రమేపీ. తలుపు తోసుకుని లోపలకు వచ్చిన మొదటి వ్యక్తి ఇన్స్పెక్టర్ రాజారావు.

అతడు లోపలకు రావటం తన ఒడిలో ఉన్న రాగిణి తల వాల్చేయటం ఒకేసారి జరిగినయ్.

"బ్యాడ్ లక్ ఇన్స్పెక్టర్! అంబులెన్స్ సమయానికి రాకపోవటంతో ఆమెకు ప్రాణాపాయం కలిగింది. ఈమెను ప్రక్కకు జరిపి నన్ను లేవదీయండి. కూర్చుని కూర్చుని కాలు తిమ్మిరెక్కింది" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

"జస్ట్ ఎమినిట్! ఫోటోగ్రాఫర్ని ఒక షాట్ తియ్యనివ్వు!" అంటూ ఇన్స్పెక్టర్ ఫోటోగ్రాఫర్ కేసి చూశాడు.

మరుక్షణంలో ఫ్లాష్ కెమేరా క్లిక్ మంది. ఫ్లాష్లైటు వెలిగి ఆరిపోయింది.

"నో! మిస్టర్! నీవు లేవచ్చు! టూనాట్ ఫోర్! హెల్ప్ హిమ్!"

రామ్మూర్తికి మరో పోలీసు చేయూత నివ్వగా మెల్లిగా లేచాడు. ప్రక్కగా ఉన్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

ఇన్స్పెక్టర్, రామ్మూర్తి వాలకంచూసి బయటనుంచి కోకోకోలా తెప్పించి ఇచ్చాడు.

"థాంక్యూ ఇన్స్పెక్టర్!" అన్నాడు రామ్మూర్తి

ఖాళీ సీసాను క్రిందబెడుతూ.

"ఈ హత్యకూ నీకూ ఏమన్నా సంబంధముందా?" డాక్టరు తన పని పూర్తి చేసుకుంటుండగా ఇన్స్పెక్టర్, రామ్మూర్తిని అడిగాడు.

"లేదు. నాకేమీ సంబంధం లేదు. రాగిణి నాకు తెలుసు. ఆమెను చూద్దామని వచ్చాను!"

"అయితే హంతకుడెవరు?"

"కామేశ్వరరావని హోటల్ మెజెస్టిక్‌లో బేరర్!"

"అతడ్ని చూశావా నీవు?"

"అవును! హత్య జరిగినప్పుడు నేనిక్కడే ఉన్నాను."

"నీవు చూస్తూనే హంతకుడ్ని పారిపోనిచ్చావా?"

"లేదు. నేను వెంటబడి తరిమి పట్టుకున్నాను. మా యిద్దరికీ పెద్ద స్టంటు జరిగింది. వాడ్ని స్పృహ తప్పి పోయేలా కొట్టి పడేశాను. వాడుపయోగించిన పిస్టల్ కూడా పైనే ఉంది" అంటూ తనకూ ఆ హంతకుడికీ మధ్య జరిగిన పోరాటాన్ని, తనెందుకు వచ్చిందీ క్లుప్తంగా వివరించి చెప్పాడు.

"అయితే పైకి వెళ్ళి చూద్దాం పదండి!" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

మెట్లమీదుగా రామ్మూర్తి దారితీయగా, ఇన్స్పెక్టర రాజారావు మరో ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ పైకి వెళ్ళారు.

అక్కడ రామ్మూర్తి చేతిలో దెబ్బలు తిని స్పృహ తప్పి పడిపోయిన కామేశ్వరరావుగాని, అతడి పిస్టలు గానీ, ఆచూకీ లేదు.

రామ్మూర్తి తెల్లబోయాడు. రాజారావు అతడికేసి కొరకొరా చూశాడు.

అయినా అనుమానం తీరక వాడు నీళ్ళటాంకులో ఏమన్నా దాక్కున్నాడేమో అనిగూడ వెదికారు. కాని

అతగాడు పారిపోయిన ఆనవాళ్ళుగూడ దొరకలేదు.

"ఇంతకీ నీచేత దెబ్బలుతిన్న కామేశ్వరావు ఎలా మాయమయ్యాడంటావ్?"

"అదే నాకూ అంతుపట్టడంలేదు. కాకపోతే ఒకటి జరిగి ఉండవచ్చు. హంతకుడు ఒక్కడేవచ్చి ఉండడు. అతడూ మరో వ్యక్తీ కలిసివచ్చి ఉంటారు. హంతకుడు లోపలకు రాగా రెండో మనిషి రోడ్డుమీదనే ఏ టాక్సీనో సిద్ధంచేసి కాచుకుని ఉండి ఉంటాడు. ఎంతసేపటికీ లోపలకు వెళ్ళిన వ్యక్తి రాకపోయేసరికి అతగాడూ లోపలకు వచ్చి ఉంటాడు. నేను రాగిణిని ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని ఉన్నానేమో పరాకుగా ఉండి ఉంటాను. అతడు సరాసరి మెట్లెక్కి పైకివెళ్ళి ఆ వ్యక్తిని లేవదీసుకుని వెళ్ళిపోయి ఉండాలి!"

రాజారావు నవ్వాడు. "నీవు చెప్పినదంతా నిజమే అయివుంటే ఊహాగూడ కరెక్టే అయివుండాలి! మొత్తానికి మీ గురువుగారి ట్రెయినింగ్ వృథాపోలేదు" అన్నాడు.

"ఎందుకైనా మంచిది. మీ కానిస్టేబుల్స్‌ని హాస్పిటల్స్ అన్నింటినీ ఒకసారి చెక్ చెయ్యమనండి. నా చేత దెబ్బలు తిన్న వ్యక్తి తప్పకుండా డాక్టరు దగ్గరకు వెడతాడు, గాయాలను కట్టుకట్టించుకోటానికి."

"అలాగే."

"సో ఇట్సాల్ రైట్! నేను మళ్ళీ సాయంత్రం కలుస్తాను సార్! ఈ లోపల హంతకుడి ఆచూకీ తీయటానికి నేను ప్రయత్నిస్తాను. మీ దృష్టిలో ఒకరకంగా నేనూ అనుమానితుడ్నే గదా?"

"డోంట్ వర్రీ ఎబౌట్ ఇట్!"

రామ్మూర్తి బయటకు వచ్చాడు.

జేబులోంచి సిగరెట్ కేస్ తీశాడు. అందులోనుంచి

ఒక సిగరెట్ లాగి లైటర్ని వెలిగించి సిగరెట్ అంటించాడు.

కాశీనాథ్! అతడే తన్నీ ఇరకాటంలోకి తెచ్చిన వ్యక్తి. అతన్నే అంటిపెట్టుకుని ఉన్న రాగిణిని వదిలించుకోవటానికి అతడే ఈ ప్లాన్ వెయ్యలేదుగదా! ఒకసారి అతడ్ని చూసివస్తే బాగుండును అనుకున్నాడు.

5

"సారీ కాశీనాథ్ గారూ! రాగిణి అకాల మరణానికి చాల చింతిస్తున్నాను!" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

"నన్ను ఇంత త్వరగా వదిలిపోతుందని నేనూ అనుకోలేదు రామ్మూర్తిగారూ! విడాకులిచ్చినా ఆమెను నేను ఎందుకు వదిలిపెట్టలేదనుకున్నారు! ఆమె నా ఆరాధ్య రాణి. నా సుఖంకోసం ఏదైనా చెయ్యటానికి ఆమె ఎల్లప్పుడూ సిద్ధమే. స్వరూపరాణిని నాకు పరిచయం చేసింది ఆమే!" అంటూ కాశీనాథ్ వాపోయాడు.

"పోనీ బాబాయ్! ఏడ్చి ఏడ్చి నీ ఆరోగ్యం పాడు చేసుకోకు!" అంటూ అనునయించాడు కుర్రాడెవరో!

అతడివంక చూశాడు రామ్మూర్తి. సన్నగా టి. బీ. పేషెంట్లా ఉన్న కుర్రాడు కళ్ళల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకుని కాశీనాథ్ కి ఎదురుగుండా సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అతగాడికి పాతికేళ్ళు ఉండవచ్చు!

"ఇతనెవరండీ!"

"రాగిణికి మొదటి వివాహపు సంతానం. అంటే భర్త పోయిన రాగిణిని నేను పునర్వివాహం చేసుకున్నాను. ఇతడూ మాతోటే ఉంటాడు. పాపం! మెంటల్ గా వీక్! ఎప్పుడూ అస్వస్థతగా ఉంటాడు."

"బాబాయ్! ఇక నాకు సెలవిప్పిస్తావా?" అన్నాడు కుర్రాడు.

"మర్చిపోయాను! డబ్బడిగావుకదూ!" అంటూ కాశీనాథ్ లేచి సేఫ్ తెరచి అందులోనుంచి వెయ్యిరూపాయలు తీసి ఇచ్చాడు. అవి అందుకుని అతడు వెళ్ళిపోయాడు.

"పాపం! వాడ్ని చూస్తే జాలేస్తుంది. జీవితంలో ఏ సుఖాన్నీ అనుభవించలేనివాడు! నెలనెలా వాడి ఖర్చులకు వెయ్యిరూపాయలిస్తాను. మళ్ళీ నెలదాకా రాడు!"

"అంటే మీతోనే ఉండటంలేదా?"

"అనే అనుకోండి. కాని కామపిసాసి అయిన రాగిణి స్వేచ్ఛకు అడ్డం ఎందుకని వేరేచోట ఎక్కడో రూమ్ తీసుకుని ఉంటున్నాడు!"

"అతడి పేరు?"

"రాజేశ్వరరావు!"

రామ్మూర్తికేదో ఆలోచన వచ్చింది. "మీరు మరోలా అనుకోకుండా ఉంటే అతని అడ్రసు ఇస్తారా?"

"దానికేం! 6-3-197, అరుణాచలం స్ట్రీట్!"

"థాంక్స్! అయితే రాగిణి హత్యవిషయంలో మీకు ఎవరిమీద అనుమానం లేదా?"

"ఆ ఆలోచన రాలేదు ఇంతవరకు. ఎందుకంటే ఎంతటి మొగాడైనా ఆమె ఇట్టే లోబరుచుకోగలదు. ఎవరైనా ఆమెను అడగడమే తరువాయి, బెడ్‌రూమ్‌లోకి ఉరికేస్తుంది వాడితో. అటువంటి 'ధర్మసత్రం' అయిన ఆడదాని మీద ఎవరికీ పగ ఉంటుందని నేను అనుకోను. ఒకరకంగా ఆమెయొక్క ఆ విచ్చలవిడితనమే నాకు తలనొప్పి వేసి విడాకులిచ్చాను. మీరూ ఆమెతో ఒంటరిగా గడిపారుకదా! మీమీదగూడా వల విసిరేసి ఉంటుందే!"

"సరే పోనివ్వండి! రాగిణి హత్యవిషయంలో మిమ్మల్ని కొన్ని ప్రశ్నలడగాలి!"

"ష్యూర్! కాని త్వరగా అయిపోవాలి! నాకు అవతల

ఎంగేజ్ మెంట్ ఉంది."

"అలాగే. రాగిణి హత్యకేసులో మీరు ఎవరినన్నా అనుమానిస్తున్నారా?"

"లేదు!"

"హోటల్ మెజెస్టిక్ లో పనిచేసే బేరర్ ఆమెను కాల్చి చంపాడనటానికి నేనే సాక్ష్యం. అతడు మీకు తెలుసా?"

"నేనూ రాగిణీ ఆ హోటలుకు తరుచూ వెళుతూ ఉండేవాళ్ళం. వాడు మాతో చనువుగానే ఉండేవాడు. కాకపోతే ఆ 'బిచ్'వాడితో కూడ సంబంధం పెట్టుకుందేమో అని నా అనుమానం. ఈ క్లాస్ హోటల్స్ లో పనిచేసే వాళ్లు భాగ్యవంతులయిన నడివయసువాళ్ళను పట్టేసుంటారు. తీరా అది కొన్నాళ్ళు పోయాక మరొకడితో పోతే వాళ్ళకు అక్కసు. అదే కారణంతో కామేశ్వరరావు చంపి ఉండచ్చు."

"బైదిబై! మీ నూతన వివాహ ప్రయత్నానికి ఆమె ఆటంకం కావచ్చు అనే తలంపుతో మీరే ఆమెను మరొకరిచేత హత్య చేయించారంటే! దీనికి మీ సమాధానం ఏమిటి?!"

కాశీనాథ్ ముఖం కోపంతో జేవురించింది. "వాట్ నాన్సెన్స్ యూ ఆర్ స్పీకింగ్! నా తరఫున నియమించుకున్న డిటెక్టివ్ నన్నే అనుమానించటమా!" అని అరిచాడు.

"ఒకవేళ పోలీసులే మిమ్మల్నా ప్రశ్న వేశారనుకోండి! అప్పుడేం చెబుతారు?" బెదిరిపోకుండా అడిగాడు రామ్మూర్తి.

అతడు శాంతపడ్డాడు.

"నాకు రాగిణిని హత్య చేయించే పనిలేదు! అడ్డే

నేను చెప్పబోయే సమాధానం!''

''అఫ్‌కోర్స్! మీకు శ్రమ కలిగించాను. థ్యాంక్స్! మళ్ళీ కలుద్దాం!'' అంటూ రామ్మూర్తి లేచాడు.

6

రోడ్డుమీద నడుస్తూ సిగరెట్ వెలిగించుకుని తల పైకెత్తాడు రామ్మూర్తి.

రోడ్డు మలుపులో టెలిఫోన్ బూత్ కనుపించింది ఎదురుగా.

వాచీ చూసుకున్నాడు. తను ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజా రావుని కలుస్తానని చెప్పాడు. ఎందుకయినా మంచిది ఒకసారి ఫోన్‌లోనన్నా కాంటాక్ట్ చేస్తేనో! బూత్‌లోకి నడిచి కాయిన్ ఇన్సర్టుచేసి మౌత్‌పీస్‌లో ''హలో!'' అన్నాడు.

''ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారావు స్పీకింగ్!''

''నమస్తే సార్! నేను రామ్మూర్తిని మాట్లాడు తున్నాను.''

''వాట్ న్యూస్ మైడియర్ జంటిల్‌మన్!''

''కామేశ్వరరావు ఆచూకీ ఏమన్నా దొరికిందా?''

''లేదు! హోటల్ మెజెస్టిక్‌కి కాపలాగూడ పెట్టాం వాడు అక్కడికి వస్తే పట్టుకోటానికి!''

''నేనుగూడ వాడికోసం వెతుకుతున్నాను!''

''ఓకే! వాడెక్కడ కనబడ్డా వెంటనే మాకు తెలియ జేయడం మరిచిపోవద్దు.''

''అలాగే సార్! తర్వాత రామదాస్ హత్యకేసులో ఒక సమాచారం కావాలి సార్!''

''ఏమిటది?''

''అతడి కేసులో అనుమానితుల్నెవరినన్నా అరెస్టు చేశారా?''

"లేదు! అనుమానితులెవరూ లేరు!"

"థ్యాంక్స్ సార్! సీ యూ ఎగైన్!" రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

రామ్మూర్తి కళ్ళల్లో భుజంగం మెదిలాడు. మనిషి బలిష్ఠంగా నల్లగా ఉంటాడు. కోరమీసాలు, ఎర్ర లుంగీ, తెల్ల బనీను, మెడకు తాయెత్తు ఉంటుంది. వాడు ఎప్పుడూ డీలక్స్ హోటల్ దగ్గర తిరుగాడుతుంటాడు.

డీలక్స్ అనేది ఇరానీ హోటల్. అక్కడ తను ఒక సారి టీ త్రాగుతుండంగా భుజంగరావ్ వచ్చాడు. సుష్టుగా తిని మూడు రూపాయలు బిల్లు చేశాడు. బిల్లు చెల్లించకుండానే బయటకు పోబోయాడు.

హోటలువాడు గట్టిగా డబ్బు అడిగి నిలవేశాడు. వాడు చేయిమడిచి తన కండరాల్ని ప్రదర్శించాడు.

"నీ కండలకూ, గుండెలకూ భయపడేది లేదిక్కడ!" అంటూ హోటలువాడు ఏవో పేర్లు పిలిచాడు.

లోపల్నుంచి వస్తాదుల్లాంటి నౌకర్లు పరుగెత్తుకొచ్చారు అడ్డపంచెల్ని పైకి ఎగలాక్కుంటూ.

ఇక్కడేదో సంటు జరగబోతోంది, చూద్దాం అని జనం చాలా మంది పోగయారు.

భుజంగం వాళ్ళిద్దర్నీ చూసి కొంచెం జంకాడు. కాని తను భయపడిపోయినట్లు ప్రజలు గమనిస్తే ఆ పేటలో తనను చూసి ఇకపైన పసిపిల్లవాడుగూడా ఝడవడు. అందుకే పైకి బింకంగా హుంకరించాడు. సై అన్నట్టు ఒకళ్ళనొకళ్ళు చూసుకున్నారు ఇద్దరు వస్తాదులూ.

హోటలు ఓనరు ఇక్కడ సీన్‌ని చూసి బెదిరిపోయాడు. తన ఇద్దరి వస్తాదుల్నీ చూసి భుజంగరావు భయపడిపోయి డబ్బులిచ్చేస్తాడని ఆశపడ్డాడు. కాని ఆ సూచనలేవీ కనిపించకపోయేసరికి ఓనరే వెనక్కు తగ్గాడు. బిల్లు

ఇవ్వకపోతే మూడు రూపాయలే నష్టం.

ఇక్కడ గలాటా జరిగితే కుర్చీలు విరిగిపోతయ్. బిస్కెట్ సీసాలు పగిలిపోతయ్. కప్పూ సాసర్లు చితికిపోతయ్. అప్పుడు నష్టం కనీసం మూడువందలు అవుతుంది.

అందుకే తనవాళ్ళని ఆగమని సైగ చేశాడు.

"హిద్దో! భుజంగం భాయ్! హీంతడ్ వకూ వదిలేస్తుండం! ఇక ఎప్పుడూ హిలా చేయకు! ఈ బిల్లు మూడు రూపాయలూ సాయంత్రానికి హిచ్చెయ్యి! తెలిసిందా! ఇక జావ్!" అన్నాడు వాడు.

భుజంగం మీసాలు దువ్వుకుంటూ వస్తాదులవంకా, చుట్టూ చేరిన ప్రేక్షకులవంకా గర్వంగా చూసుకుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటిదాకా ఈ గొడవనంతా ఆసక్తిగా చూస్తూన్న వాళ్ళల్లో రామ్మూర్తిగూడ ఉన్నాడు. అందువల్లనే కాశీనాథ్ భుజంగం పేరు చెప్పంగానే అతడ్ని అలవోకగా పోల్చుకున్నాడు. వాడ్ని కలుసుకుంటేగాని అసలు సంగతి బయడపడదు.

డీలక్స్ హోటల్లో కూర్చుని చికెన్ ఫ్రైకి ఆర్డరిచ్చాడు రామ్మూర్తి.

"భుజంగం అని ఆ కోరమీసాలవాడు వచ్చాడా ఇవాళ?" అని సర్వర్ని అడిగాడు.

"వాడివాళ రాలేదుసార్! ఎవడ్నన్నా డబాయించి రెండు రూపాయలు గుంజినరోజున వాడిక్కడకు వస్తాడు. ఆ రెండూ ఎక్కడా దొరక్కపోతే వాడు ఇక్కడ గైర్ హాజర్!"

"వాడు ఎక్కడ ఉంటాడో తెలుసా?"

"నాకు తెలీదుసార్! కాని వాడుండే చోటు మీలాంటి

మర్యాదస్తులు వెళ్ళదగిన చోటుమాత్రం కాదని తెలుసు సార్!"

"అదేం ఫరవాలేదు! పనిబడింది అర్జెంటుగా!"

సర్వర్ బయటకు వెళ్ళాడు. మళ్ళీ రెండునిముషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు. "భుజంగం ఇల్లు తెలిసిన రిక్షావాడొకడు ఉన్నాడు సార్!"

"ఇంకేం! ఆ మాత్రం చాలు!" అంటూ సర్వర్ చేతిలో రూపాయినోటు పెట్టాడు. బిల్లు చెల్లించి బయటకు వచ్చాడు.

సర్వర్ గూడ అతని వెనుకే బయటకువచ్చి సెంటర్ లో ఉన్న రిక్షావాడ్ని కేక వేశాడు. రిక్షా వచ్చింది.

"భుజంగంగాడు కావాలంట! వాడిల్లు చూపించు వీరికి!" సర్వర్ రిక్షావాడికి చెప్పాడు.

"ఆడు వెయ్యూళ్లు తిరుగాడుతూ ఉంటాడు! ఇంటికాడెక్కడ తొంగుంటాడు?"

"పోనీ చూసిరా!"

"ఇల్లు కానాదూరం సార్! ఆ పాకల్లోకి రిక్షాగూడా సరిగా పోనేపోదు సార్!"

"ఫర్వాలేదు. పోయినంత మేరకు పోనీ! ఇంకో అర్ధ రూపాయి ఎక్కువిస్తాన్లే!" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

"సరే ఎక్కండి సార్!"

రామ్మూర్తి రిక్షా ఎక్కాడు.

అదొక మురికిపేట. పూరిళ్ళూ, మురికి కుప్పలూ డ్రెయినేజి నీళ్ళొడుతున్న రోడ్లూ అసహ్యంగా వుంది.

"ఈ మలుపుతిరిగి ముందుకుపోతే ఎడంచేతి వేపు ఆరో పాక సార్!" అంటూ రిక్షావాడు వెళ్ళిపోయాడు.

7

కుక్కలు భౌంయ్ మంటున్నయ్ కొత్త వ్యక్తిని చూసి. టిప్ టాప్ గా డ్రెస్ చేసుకుని పాకల మధ్యలోకి దూరుతున్న ఈ వింత వ్యక్తిని చూసి కొందరు ఎవరా అని చూస్తున్నారు.

పాక ముందుకు వెళ్ళేసరికి తెల్లటి చీరతో నల్లగా బక్కగా ఉన్న స్త్రీ ఆతనికి ఎదురొచ్చింది.

"వస్తారా సార్!" అని అడిగింది. అడుగుతూనే తన పమిటను జారవిడిచి మళ్ళీ సరిజేసుకుంది.

రామ్మూర్తికి చికాకు కలిగింది. "భుజంగం ఇల్లు ఇదేనా?"

"ఇదే సార్! వాడు లేడులెండి! లోపలకు రాండి సార్! మీకు తోచినంత ఇవ్వండి సార్!" ఆమె బ్రతిమాలుతోంది.

"భుజంగంతో అర్జెంటు పనిబడి వచ్చాను. ఎక్కడ దొరుకుతాడు?"

"వాడు ఈ రేత్రి దొరకడు సార్! ఏదో తప్పుడుపని సేయించబోయాడు. వాడికి దెబ్బలు తగిలాయి. డాకటేరు దగ్గరకుపోయాడు బాబూ!"

"ఏ డాక్టరో తెలుసా?"

"అదే సార్! పగడాల వీధిలో మాలాటోళ్ళకు, అదే చీకటి రోగాలకు వైద్యం చేస్తాడు సార్! ఆయన పేరు కరుణాకరం గారంటారు!"

అంటే సుఖరోగాలను ట్రీట్ చేసే సెక్స్ స్పెషలిస్ట్ అన్నమాట.

"సరేలే! అక్కడికే వెళ్ళి కలుసుకుంటాను!" అంటూ జేబులోంచి రెండు రూపాయలుతీసి ఆ స్త్రీ చేతిలో పెట్టాడు.

"మారాజులు! చల్లంగా ఉండాల!" అంటూ ఆమె అతడి చేతిని ముద్దు పెట్టుకుని వదిలేసింది.

రామ్మూర్తి మళ్ళీ రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు. ఇందాక తనను తెచ్చిన రిక్షావాడు ఇంకా అక్కడే కూర్చుని బీడి దమ్ము లాగుతున్నాడు నింపాదిగా.

"ఉన్నాడా సార్!" రామ్మూర్తిని చూసి క్రింద కూర్చున్న వాడల్లా లేచాడు.

"లేడు. డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాడట!"

రిక్షావాడు నవ్వాడు. "అయితే ఆడింట్లో ఆడది మిమ్మల్నెన్ని అంకించుకోలా? కనపడ్డవాడిని అది ఒకపట్టాన వదలదు!"

"రెండు రూపాయలు ఇచ్చి నేనే దాన్ని వదిలించుకున్నాను."

"మంచిపని చేసినారు. అది ఒట్టి రోగాలపుట్ట. దానికి రాత్రయేసరికి సారా ఉండాలి. లేకపోతే విలవిల్లాడి పోతుంది. అందుకే ఇందులోకి దిగింది" రిక్షావాడు ఏకధాటిగా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

"పగడాల వీధిలో కరుణాకరం డాక్టర్ తెలుసా?"

"తెలుసు సార్! అక్కడికి పోనిమ్మంటారా?"

"అవును!"

రిక్షా డిస్పెన్సరీ ముందు ఆగింది. రిక్షావాడికి డబ్బు లిచ్చి పంపేశాడు.

"డాక్టరుగారున్నారా?" అనిఅడిగాడు అక్కడున్న కుర్రాడ్ని.

"లేరుసార్! ఎవరో పేషెంట్ ని చూడాలని వెళ్లారు బయటికి. ఈపాటికి వస్తుండాలి! కూర్చోండి సార్!" అన్నాడు కుర్రాడు.

"నేను తర్వాత వస్తాన్లే మళ్ళీ!" అంటూ బయటకు

నడిచాడు. మూల మలుపుమీద నే ఉన్న బడ్డీకొట్లో సిగ రెట్లు తీసుకుని అక్కడే బెంచీమీద కూలబడ్డాడు.

అరగంట గడిచింది.

రిక్షాలో భుజంగం, కరుణాకరం ఇద్దరూ దిగారు. రామ్మూర్తి గబగబా అడుగులు వేశాడు డిస్పెన్సరీవైపు. భుజంగాన్ని కలిసి అతడితో మాట్లాడాలని అనుకున్నాడు. కాని అంతలోనే ఏదో కొత్త అయిడియా స్ట్రయిక్ అయి ఆగిపోయాడు.

డాక్టర్ని దింపేసి ఆ రిక్షాలోనే భుజంగం వెళ్ళి పోయాడు.

"గుడ్ ఈవెనింగ్ డాక్టర్!" అంటూ డిస్పెన్సరీలో పేపరు తిరగేస్తున్న డాక్టర్ కరుణాకరాన్ని విష్ చేశాడు రామ్మూర్తి.

బోయ్ "ఇక నే వెళ్తానండీ!" అని చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు.

"కూర్చోండి!" అంటూ పేపరు మడిచి టేబుల్ మీద పడేశాడు కరుణాకరం.

కరుణాకరానికి మెడికల్ ప్రాక్టీసు అట్టేలేదు. యం. బి. బి. యస్ డాక్టర్లకే అంతంతమాత్రంగా ఉంది, ఇక కరుణాకరంలాటివాళ్ళ సంగతి వేరే చెప్పనక్కర్లేదు.

"ఏమిటి మీ కంప్లెయింట్!"

"నా పేరు రామ్మూర్తి సర్!"

"ఐసీ!"

"నేను ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్‌ని! మీ పేషెంట్స్‌ని చెక్ చెయ్యటానికి వచ్చాను" అన్నాడు రామ్మూర్తి నవ్వుతూ.

కరుణాకరం ముఖంలో రంగులు మారినయ్. "నా దగ్గర ఎవరూ పేషెంట్స్ లేరు!"

"మీరు అబద్ధం చెబుతున్నారు!"

"ఐ సే యూ గెటవుట్!"

"వెళతాను. నీచేత నిజం చెప్పించిన మరుక్షణం వెళ్ళిపోతాను" అంటూ రామ్మూర్తి మెరుపులా కుర్చీ లోంచి లేచి టేబుల్ మీదుగా వంగి కరుణాకరం కాలర్ పట్టుకుని గుంజాడు. ఫెడీఫెడీమని ఆ చెంపా ఈ చెంపా వాయించేశాడు.

అనుకోని ఈ సంఘటనకు కరుణాకరం బిత్తర పోయాడు.

"మిస్టర్! నేను చెప్పేది శ్రద్ధగా విను. కామేశ్వర రావు అనే వ్యక్తి హత్యచేసి పారిపోతూ దెబ్బలు తిని ఎలాగో పోలీసుల చేతుల్లో పడకుండా తప్పించుకు పోయాడు. వాడు తప్పకుండా ఎక్కడో ఒకచోట వైద్యం చేయించుకోనిదే బ్రతకలేడు."

"అని ఎలా చెప్పగలవు?"

"వాడ్ని కొట్టింది నేనే గనుక. ఇకపోతే వాడ్ని ఎక్కడ దాచిపెట్టి ట్రీట్‌మెంట్ ఇచ్చావో చెప్పు. వాడి సంగతి నేను చూసుకుంటాను. లేదా ఇప్పుడే పోలీసుల్ని పిల్చుకువచ్చి నీ బండారం బయటపెడతాను. నీ డాక్టర్ రిజిస్ట్రేషన్ ఊడిపోతుంది. నీవు కటకటాల వెనుక ఉంటావ్! నేచెప్పినట్టు విన్నావో నా దోవన నేను వెళ్ళిపోతాను. నేను నీ దగ్గరకు వచ్చినట్టుగానీ, లేదా నీవు నాకు అడ్రసు ఇచ్చినట్టుగాని, రెండో కంటికి తెలియరాదు. నా సంగతి చూశావుగా!"

డాక్టర్ కరుణాకరం అతడి కళ్ళల్లోకి చూశాడు సూటిగా.

"యూ డెవిల్! రామాలయం సందులో చివరగా సగం కూలిపోయిన పెంకుటిల్లు ఉంది. అందులో వాను

కగా గది ఉంది. అక్కడికి పో!’’

రామ్మూర్తి ప్రక్కకు తిరిగి షెల్ఫులోంచి ఏదో టేబ్ లెట్స్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. ఎడమ చేతితో కరుణాకరం ముక్కు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. గాలి ఆడక అతడు నోరు బార్లా తెరిచాడు. ఆ టేబ్ లెట్స్‌ని అతడి గొంతులో పడేలా విసిరి గ్లాసుతో నీళ్ళు అతని నోట్లోకి వంచాడు.

‘‘భయపడకు. ఇంకో అరగంటదాకా లేవకుండా పడుకో! నిన్ను నమ్మిందెవరు?’’

గడియారంవంకా కరుణాకరం ముఖంవంకా చూస్తూ అయిదు నిముషాలు గడిపాడు రామ్మూర్తి. కరుణాకరం నిద్రలోకి జారుతున్నట్టుగా తల వాల్చేశాడు వెనక్కు జారిగిలపడి. తలుపులు దగ్గరకు లాగి రామ్మూర్తి బయటకు నడిచాడు, జేబులోంచి హ్యాండ్ కర్చీఫ్ లాగి ముఖం తుడుచుకుంటూ.

9

పాడుబడ్డ పెంకుటిల్లు ముందు ఆగాడు రామ్మూర్తి.

రోడ్డుమీద వీధి దీపాలు వెలగటం లేదు. రోడ్డు చీకటిగా వుంది. అప్పుడప్పుడు ఒకళ్ళో ఇద్దరో అటూ ఇటూ నడుస్తున్నారు.

జనం ఎవరూ లేనప్పుడుగా చూసి రామ్మూర్తి ఆ ఇంట్లోకి దూరాడు.

లోపల వారగా వేసివున్న తలుపు సందులోంచి కిరసనాయిలు దీపం వెలుగు వస్తున్నది. రామ్మూర్తి చాటుగా నిలబడి చెవులు రిక్కించి ఆలకించాడు.

లోపల్నుంచి ఎవరిదో మూలుగు వస్తోంది సన్నగా. అతడే కామేశ్వరరావు అయివుంటాడా? అతన్నొక్కడ్నే వదిలేసివుండరు. తోడుగా మరెవర్నో ఉంచివుంటారు.

ఎంతమంది వున్నారో! ఆలోచనలో మునిగిపోయి అతడు తలుపుమీద చేయి ఆనించాడు తేలికగా.

అయినా తలుపు కీచ్‌మంటూ పెద్దగా శబ్దంచేస్తూ తెరుచుకుంది.

లోపల్నుంచి ఎవరో వ్యక్తి "ఎవరది?" అని అరిచాడు కర్కశంగా. రామ్మూర్తి నిదానంగా "డాక్టర్!" అని గొణిగాడు.

తలుపు బార్లా తెరుచుకుని కండలు తిరిగిన వ్యక్తి ఒకడు బయటకు వచ్చాడు. అతడి చేతిలో లాఠీవుంది.

రామ్మూర్తివంక ఎర్రటి కళ్ళతో చూస్తూ "ఓ! నువ్వేనా డాక్టరువి? నీకు తగిన మందు ఇప్పుడే ఇస్తాను!" అంటూ అతడికేసి ఉరికాడు.

రామ్మూర్తి అదను చూసి ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు. అరచేతిని జాపి, తన గురితప్పి గోడకు గుద్దుకొన్న వ్యక్తి మెడమీద కొట్టాడు. ఒకమాత్రం వ్యక్తి అయితే అతడు చచ్చిపోవాల్సిందే. కాని ఆ వ్యక్తి చాలా బలిష్ఠుడు.

"ఊం!" అని ఉరుముతూ వెనక్కు తిరిగి రామ్మూర్తిని బలంగా గుద్దాడు కడుపులో. అతని పొట్టలోని ప్రేగులన్నీ బయటకు తోదేసినట్టుగా "అబ్బా!" అని అరిచాడు రామ్మూర్తి. మరుక్షణంలో పిడికిలి బిగించి అతడ్ని అందిన చోటల్లా దభీదభీమని గుద్దాడు. పిడికిళ్ళ వానలా గుద్దుతున్న అతడి ధాటికి అవతలివ్యక్తి బాధతో అరిచాడు.

రామ్మూర్తి అతడ్ని జుట్టుపట్టుకుని బంతిని విసిరినట్టుగా ఎదురుగావున్న గోడకు కొట్టుకునేటట్టుగా బలంగా త్రోశాడు.

అతడు వెళ్ళి గోడకు గుద్దుకున్నాడు.

శిథిలమైవున్న గోడ కూలిపోయింది. ఇటుకలు కొన్ని ఆ వ్యక్తిమీద వానలా కురిసినయ్. ఆ గోడమీద అని

వున్న రెండు దూలాలు వచ్చి అతడిమీద పడ్డాయ్. అంతే! ఆ వ్యక్తి కిక్కురమనలేదు. గోడనుంచి ఊడిన ఇటుకలు, పైనుంచి పడ్డ దూలాల క్రిందపడి నలిగిన వ్యక్తి బ్రతకడని ఊహించాడు.

రామ్మూర్తి గబగబా లోపలకు వెళ్ళాడు. నులక మంచంమీద ఒకవ్యక్తి ఒంటిమీద స్పృహలేకుండా పడివున్నాడు. అతడి తలకు కట్లువున్నయ్. పొట్టమీద చిన్న ఆపరేషన్ చేసిన గుర్తుగా బ్యాండేజీ లున్నాయ్. రక్తం చాలా పోయిందేమో మనిషి తెలివిలో లేదు.

రామ్మూర్తి వేగంగా బయటకు పరుగెత్తాడు. రెండు రోడ్లకు అవతలి సెంటర్లో ఉన్న టెలిఫోన్ బూత్కి వెళ్ళి ఇన్స్పెక్టర్ రాజారావుకు ఫోన్ చేశాడు.

"హాలో మిస్టర్ రామ్మూర్తి! ఏమిటి సమాచారం!"

"మీరు వెంటనే రామాలయం ప్రక్క సందులో పాడుబడ్డ ఇంటిదగ్గరకు రావాలి! అంబులెన్స్కి కూడా కబురు పెట్టండి. ఎందుకైనా మంచిది డాక్టర్ని, మరణవాఙ్మూలం రికార్డు చేయటానికి మేజిస్ట్రేట్ని వెంటబెట్టుకురండి!"

"ఈజ్ ఇట్! ఇప్పుడే వస్తున్నాం!" అంటూ రిసీవర్ పెట్టేశాడు ఇన్స్పెక్టర్.

రామ్మూర్తి మళ్ళి వెనక్కు వెళ్ళాడు పాడుబడ్డ ఇంట్లోకి. మంచంలో పడివున్న వ్యక్తి ముఖంలోకి ముఖం పెట్టి "కామేశ్వరరావ్" అని పిలిచాడు. ఆ వ్యక్తి ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతికష్టంమీద కళ్లుతెరిచి "ఎవరూ!" అని సన్నగా మాట్లాడాడు. అతడి కళ్ళు తిరిగి మూతలు పడిపోయినయ్.

"రాగిణిని హత్యచేసింది నీవేనా?"

అతడు తలవూపాడు అవునన్నట్టుగా.

"చూడు! నిన్నెవరు పురికొల్పారు రాగిణి హత్య

కోసం!"

అతడు మాట్లాడలేదు.

"స్వరూపరాణి పంపిందా?"

లేదన్నట్టుగా అతడు తలవూపాడు అడ్డంగా.

"మరెవరు?"

"భుజంగరావు!"

"ఎందుకు చంపాల్సివచ్చింది!"

"ఆయన చంపమని డబ్బిచ్చారు! చంపాను! కారణాలు కనుక్కునే అలవాటు ఈ కామేశానికి లేదు!"

వాకిట్లో కార్లు ఆగిన శబ్దంవిని రామ్మూర్తి అతడి దగ్గర్నుంచి లేచి బయటకు వచ్చాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ రాజారావు, అతడి వెనకనే బిలబిలమంటూ పోలీసులు వచ్చారు.

10

రోడ్డుమీద ఎవరూ జనంలేరు.

ఎక్కడో అప్పుడప్పుడరిచే ఊరకుక్కల అరుపులు తప్ప చుట్టూ అంతా సద్దుమణిగింది.

రూమ్ముందు ఆగి కాలింగ్ బెల్ స్విచ్ నొక్కాడు. ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో లోపల బెల్ మ్రోగడం తనకూ వినిపించింది.

తలుపు తెరుచుకుంది. రాజేశ్వరరావు ఎదురుగా మిడిగుడ్లేసుకుని తనవంకే చూస్తున్నాడు. మొలకు టర్కీటవల్ మాత్రమేవుంది. చొక్కాలేదు, బనీనులేదు.

"ఎవరు మీరు? ఎవరికోసం వచ్చారు?"

రామ్మూర్తి అతడ్ని నెట్టుకుని లోపలకు జొరబడ్డాడు. తన వెనకనే తలుపుమూసి గడియపెట్టాడు.

"మిస్టర్ రాజేశ్వరరావ్! నా పేరు రామ్మూర్తి! మీ నాన్నగారింట్లో చూశారుకదూ నన్ను!"

"ఓ మీరా? ఏమిటిలా ఊడిపడ్డారు?" అతడికళ్ళు పెద్దవయినయ్.

"నీకో అర్జెంటు కబురువుంది! అందుకే వచ్చాను!" అంటూ కుర్చీలో తాపీగా కూలబడ్డాడు రామ్మూర్తి. రాజేశ్వరరావు అతడివంకే చూస్తూ బెడ్ మీద వాలిపోతూ అడిగాడు.

"ఎక్కడనుంచి? ఏమిటా కబురు?"

"కామేశం దగ్గర్నుంచి!"

"ఏమిటీ? ఎవరూ?" అతడు ఆశ్చర్యంతో భయంతో నోరు తెరిచాడు.

"కామేశం దగ్గర్నుంచి!"

"ఎక్కడున్నాడు అతడు! ఎవరు ఆయన! కామేశం అనే వాళ్ళెవరూ నాకు తెలీదే!"

"మిస్టర్ రాజేశ్వరరావ్ ఉరఫ్ మల్లేశ్వరరావ్! కామేశం ఎక్కడున్నాడో చెప్పనా? రామాలయం సందులో పాడుబడ్డ పెంకుటింట్లో! నీచేత పిస్టల్ దెబ్బతిని పొట్టకు బ్యాండేజ్‌తో వున్నాడు!"

"ఆఁ! అయితే నీవు వాడ్ని కలిశావా? వాడితో మాట్లాడావా?"

"కలిశాను. కాబట్టే నీ దగ్గరకు వచ్చాను! కామేశాన్ని ఎందుకు కాల్చావు నీవు?"

"నేను కాల్చలేదు!"

"కాదు! నీవే కాల్చావ్!"

"పోలీసులకు తెలిసిందా ఆ విషయం!"

"లేదు! నేను వెళ్ళి చెప్తేకాని తెలీదు."

"నేనే కాల్చానని ఎలా చెప్పగలవు?"

"రాగిణిని కాల్చి చంపమని కామేశాన్ని లోపలకు పంపి నీవూ భుజంగం ఇద్దరూ క్రింద కాచుక్కూచు

స్తారు. కామేశం ఎంతసేపటికీ బయటకు రాకపోవ డంతో నువ్వే పైకివచ్చావు. స్పృహలోలేని వ్యక్తిని అక్కడికక్కడే తుదముట్టించాలని ప్లాన్ వేశావు. నీ జేబులోంచి పిస్టల్ తీసి అతడ్ని కాల్చావు. మళ్ళీ వెనక్కు వెళ్ళి భుజంగాన్ని సాయం తెచ్చుకున్నావ్! అతగాడ్ని ఇద్దరూ మోసుకెళ్ళి కారులో పడేశారు. నీతోవున్న భుజంగాన్ని కూడా కామేశాన్ని నేనే కాల్చి ఉంటానని నమ్మించావ్! అవునా?"

రాజేశ్వరరావు అయోమయంగా అతనివంక చూశాడు. "సినిమాలో చూసినంత క్షుణ్ణంగా చెప్పావ్. జరిగిన దాన్ని ఎలా కనుక్కున్నావ్?"

"ముందు నేనడిగే వాటికి సమాధానం చెప్పు! ఆ తర్వాతనే నీ సందేహాలకు జవాబులు!"

"నిజమే! అతడ్ని నేనే కాల్చాను. లేకపోతే వాడు తర్వాత తర్వాత నన్నూ బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యటానికి ప్రయత్నించవచ్చు."

"రాగిణి నీ తల్లి! కన్నకొడుకువైన నీవే ఆమెను హత్యచేయించటానికి తయారయావ్!"

"తల్లి! ఆమాట అనుకుంటేనే పాపం! అది ఆడదా? కాదు పిశాచి! డర్టీ బిచ్! దాని మనసులోని పాపపు ఆలోచనలకు మారుగా నేను జీవచ్ఛవంలా జన్మించాను! అన్నిటికన్న ఘోరం! నేను స్వరూపరాణిని ప్రేమించాను! నవ్వుతున్నారా! ఆమె అంగసౌష్టవం ముందు నేను తోటకూరకాడలా వుంటాను! అయితేనేం! నాకూ హృదయముంది! నాకూ భార్యకావాలిగదా?"

"కాదని ఎవరంటారు? ఆమెగూడ నీ ప్రేమని అంగీకరించాలిగదా?"

"వస్తున్నాను. కాని ఆ రాగిణి దానితో స్నేహం

చేసింది. దాన్నిగూడ తన ప్రస్తుత భర్త కాశీనాథ్‌కి తార్చింది. అంతకన్న ఇంకా ఏముంటుంది? అందుకే నా తల్లిని కడతేర్చనే ఏర్పాటు చేశాను. ఆ పనిని నేను భుజంగానికి అప్పజెప్పాను. అయితే ఆ ఇడియట్ తనే వెళ్ళి పూర్తిచేయకుండా కామేశాన్ని పంపాడు.''

''సరే! అంతవరకూ బాగానేవుంది. అయితే కాశీనాథ్‌ని ఎందుకు బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తున్నావ్?''

రాజేశ్వరరావు మళ్ళీ కళ్లు పెద్దవిచేసి చూశాడు.

''నేను బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తున్నట్టు ఎలా తెలుసు? ఎవరు చెప్పారు నీకు!''

''డిటెక్టివ్‌కి ఒకళ్లు చెప్పే పనేముంది? నేనే ఆరాతీశాను. ఆ ఫిల్ములు ఎక్కడున్నయ్ చెప్పు!''

''చెప్పకపోతే!''

''నిన్నెటూ పోలీసులకు పట్టించాల్సి ఉంటుంది. రాగిణిని హత్య చేయించినందుకూ, కామేశ్వరరావుని ప్రత్యక్షంగా చంపినందుకూ నీకు ఉరిశిక్ష తప్పదు. ఆ తర్వాత వాటిని నేను ఎలానూ స్వాధీనం చేసుకుంటాను.''

''వాటిని ఇప్పుడే నీకిచ్చేస్తే నాకు ఒరిగే లాభమేమిటో?''

''గుడ్! తెలివైన ప్రశ్న వేశావ్! ఆ ఫిల్ములు నాకిచ్చేస్తే నేను నీకో ఉపకారం చేయగలను. కామేశ్వరరావుని నీవు కాల్చినట్టు నాకుతప్ప వేరెవరికీ తెలీదు. కనుక పోలీసుల లెక్కలో నీవు రాగిణి హత్యకు పరోక్షంగా కారకుడివి. నీవే ఆమె హత్యకు పురికొల్పావని కామేశానికి తెలీదు. భుజంగరావు చెయ్యమంటేనే ఈ హత్య చేశానని పోలీసులకు చెప్పాడు కాబట్టి నేను చెబితే తప్ప ఈ విషయం పోలీసులకు తెలీదు!''

''మీ ఆలోచన బాగానే ఉంది!''

"ఈ విషయంలో నన్నా మనిద్దరం అంగీకారానికి రావటం మంచిది."

"నాదొక్క సందేహం! ఆ ఫిల్ముల కోసం నీకంతటి అవసరం ఏమొచ్చింది?"

"అవి పోలీసుల చేతుల్లో పడితే పబ్లిసిటీ అయిపో తుంది. అలా కాకుండా కాపాడాలనే నా తాపత్రయం!"

"స్వరూపరాణి అడిగి ఉంటుంది వాటిని తెమ్మని!"

"అదంతా అనవసరం! నువు మరీ జాప్యం చేయకు. నీ కోసమూ, భుజంగం కోసమూ పోలీసులు అన్వేషణ సాగి స్తారు! క్విక్!"

రాజేశ్వరరావు బాత్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. రామ్మూర్తి కూడ అతన్ని అనుసరించాడు. బాత్ రూమ్‌లో డ్రెయి నేజ్ పైప్ లోనుంచి భద్రంగా దాచబడిన గుండ్రటి డబ్బాను లాగాడు. రామ్మూర్తి దాన్ని అందుకున్నాడు.

"మొత్తం ఎన్ని కాపీలు?"

"మూడు!"

"మిగతా రెండూ?"

"ఇస్తున్నానుగదా! తొందరెందుకు? తర్వాత మాట తప్పనుగదా!"

రామ్మూర్తి రాజేశ్వరరావును ప్రేమగా వీపు నిమి రాడు. "చూడు బ్రదర్! చట్టప్రకారం నువ్వు నేరస్థుడివే కావచ్చు! కాని నీ పరిస్థితుల్లో నేనున్నా అంతే చేసే వాడిని! మై సింపతీ లైస్ విత్ యూ మైడియర్ బ్రదర్!"

రాజేశ్వరరావు కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారినయ్. "అటు తల్లిప్రేమగాని, ఇటు తండ్రి ఆప్యాయతగాని తెలీని నాకు నీ ఆప్యాయత చాలా ఆనందాన్నిస్తోంది. నీలాంటి వాడు నా జీవితంలో ఒక్కడు తారసపడినా నేను చాలా ఉన్నత స్థితిలో ఉండేవాడిని" అంటూ రామ్మూర్తితో

ఆప్యాయంగా కరచాలనం చేశాడు. మరుక్షణంలో ఎవరో తరుముకొస్తున్నట్టుగా మరో రెండు రహస్య ప్రదేశాల్లోంచి మరో రెండు టిన్నులు తీశాడు. రామ్మూర్తి వాటిని అందుకున్నాడు.

“థాంక్యూ వెరీమచ్! సీ యూ ఎగైన్!” అంటూ బయటకు ఉరికాడు. మూల మలుపులోకి వెళ్ళిన తర్వాత టాక్సీని కేకేసి అందులోకి ఎక్కాడు.

11

టాక్సీ కాశీనాథ్ ఇంటిముందు ఆగింది.

టాక్సీ ఫేర్ చెల్లించి గేటుదగ్గరకు వెళ్ళి కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. కాశీనాథ్ కళ్ళు నలుముకుంటూ తలుపు తీశాడు. “ఈ సినిమా వాళ్ళకు రాత్రిళ్ళు అసలు తీరిక ఉండదు. డైరక్టరు కాదుగదా నిర్మాతే వచ్చి సాష్టాంగ పడ్డా నేను రానని చెప్పానా?” అంటూ అరిచాడు.

ఆ తర్వాత రామ్మూర్తివంక తేరిపారచూసి “ఓ! మీరా?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

“నన్ను లోపలకు రానివ్వండి. మిమ్మల్నింకా ఆశ్చర్యపరిచే సరుకు చూపిస్తాను” అంటూ అతని వెనుకే లోపలకు నడిచాడు. వారివెనుక తలుపులు మూసివేయబడ్డై.

రామ్మూర్తి తన చేతిలోని టిన్స్ తెరచి ఫిల్ముల్ని టేబుల్ మీద పెట్టాడు. కాశీనాథ్ నమ్మలేనట్టుగా వాటిని పదేపదే పైకెత్తి లైటు వెలుగుకి అడ్డంగా పెట్టి చూశాడు.

“మైగాడ్! ఇంత త్వరగా ఎలా తేగలిగారు?” కాశీనాథ్ అభినందనగా అన్నాడు.

“వివరాలు మీరు అడగకూడదు. ఇవి మూడు కాపీలు. ఇక మీరా భుజంగానికిగాని మరే నాగయ్యకుగాని భయపడాల్సిన పనిలేదు” అన్నాడు గర్వంగా.

"ఒకసారి ప్రొజెక్టర్‌లో వేసి చూద్దాం! నిజంగా నేను నమ్మలేని స్థితిలో ఉన్నాను."

"అబ్బే! ఇప్పుడొద్దు! ఆ సీన్లన్నీ నేను చూడలేను! నన్ను పంపేసి మీరూ స్వరూపరాణి ఎంజాయ్ చెయ్యండి వాటిని తీరిగ్గా!"

"వెల్ సెడ్ మై బాయ్! నువ్వూ రొమాంటిక్‌గానే ఉన్నావు! సరే! థ్యాంక్స్ ఫర్ యువర్ సర్వీస్!" అంటూ కాశీనాథ్ సేఫ్ తీసి నూరురూపాయల కట్టనొక దాన్ని రామ్మూర్తికి అందించాడు.

"పదివేలా?"

"ఏం చాలదా? ఓకే! యూ టేక్ ఎనదర్ టెన్!"! అంటూ మరో కట్టలాగి అందించాడు కాశీనాథ్.

"అబ్బే! అది కాదండీ! పదివేలెందుకని అన్నాను! అంతే!"

"నో! నో! మై బాయ్! ఇచ్చినదాన్ని వెనక్కి తీసుకునే అలవాటులేదు! బైదిబై! యూ డిసర్వ్ దట్ మచ్!"

"ఓకే సార్! గుడ్ నైట్! విష్‌యూ స్వీట్ డ్రీమ్స్!" అంటూ రామ్మూర్తి అక్కడ్నుంచి బయటకు వచ్చేశాడు.

12

ఉషారుగా ఎగురుకుంటూ వస్తున్న రామ్మూర్తిని దూసుకుంటూ కారువచ్చి ఆగింది. ఎవరన్నా హంతకులు తనను ఎదుర్కోవటానికి వచ్చారేమో అని స్టంట్ చెయ్యటానికి సిద్ధమయ్యాడు రామ్మూర్తి.

కారు లోపల్నుంచి ఎవరో స్త్రీ కిలకిల నవ్వింది.

"మేం శత్రువులం కాదండీ డిటెక్టివ్ గారూ! మేమూ మీ మిత్రులమే" అంది ఆమె.

రామ్మూర్తి కారులోకి తొంగిచూశాడు. ఆమె స్వరూప

రాణి. నైట్ క్లబ్ నుంచి తిరిగివస్తున్నట్టు ఉంది అను కున్నాడు.

"క్లబ్ లో డాన్స్ చేసి వస్తున్నాను. ఇంటికి వెడు తున్నాను. రండి మీరుగూడ. ఒక అయిదునిముషాలు మాట్లాడి వెళ్ళిపోవచ్చు" అంటూ స్వరూపరాణి కారు డోర్ తెరిచింది. రామ్మూర్తి ఆమె ప్రక్కగా కూర్చు న్నాడు.

కారు స్టార్టయింది. రాజేశ్వరరావు రూమ్ మీదుగానే పోతోంది కారు. రామ్మూర్తి పరీక్షగా చూశాడు. రాజే శ్వరరావు గది తాళం వెన్నెల్లో వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా మెరుస్తోంది. ఇంత రాత్రివేళ ఎక్కడకు వెళ్ళాడు చెప్మా? లేక పోలీసులు అప్పుడే అతడి అమాకీ కనుక్కొని లాక్కెళ్ళి ఉంటారా అనుకున్నాడు.

"అఫ్ కోర్స్! మిమ్మల్ని రేపు ఉదయం రమ్మన్నాననుకోండి! ఇప్పుడెలాగూ కలిశారుగదా! నా బాధ వివరిద్దా మని పిలిచాను. మీకేమన్నా డిస్టర్ బెన్స్ కలిగించానా?"

"నో! నో! అదేం లేదు. అదీగాక మీతో ఎంత త్వరగా కలిస్తే అంతమంచిదని అనుకునే కారులో ఎక్కాను" రామ్మూర్తి నవ్వుతూ అన్నాడు.

చిన్న అందమైన మేడముందు కారు ఆగింది. కారుదిగి రామ్మూర్తి చేయిపట్టుకుని నడిపించుకుపోతున్న స్వరూప రాణిని ఉద్దేశించి అన్నాడు డ్రైవర్ "గుడ్ నైట్ మాడమ్!"

"గుడ్ నైట్! సీయూ టుమారో! టాటా!" అంటూ స్వరూపరాణి చెయ్యి ఊపింది.

కారు వెళ్ళిపోయింది. గేటుముందు గూర్ఖా సలాం చెప్పి గేటు తెరిచాడు.

తన క్లబ్ డ్రెస్ విప్పేస్తూ స్వరూపరాణి అడిగింది.

"ఏంకావాలి? హాట్ డ్రింక్సా? కోల్డ్ డ్రింక్సా?"

"విస్కీ ఉంటే ఇప్పించండి!"

"ష్యూర్!" అంటూ గిర్రున లేడిలా నడిచి వయ్యారంగా కప్‌బోర్డు తెరిచింది.

స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్ తొడల సగంభాగంవరకూ వ్రేలాడుతోంది. ఆమెనుచూసి పరవశించిపోతున్న రామ్మూర్తి ఈమెతో రాగిణి లెస్బియన్ ఆటలూ, కాశీనాథ్ శృంగారం ఉన్న ఆ ఫిల్మ్‌ని స్క్రీన్ మీద ఒకసారిచూసి ఉండాల్సింది అనుకున్నాడు. కాశీనాథ్ ఆ పని చేస్తానంటే తనే వారించాడు.

వయ్యారంగా నడుస్తూ టేబుల్ మీద రెండు గ్లాసుల్ని ఉంచింది. పెద్ద సీసానొకదాన్ని 'సీల్' బ్రేక్ చేసి రెండు గ్లాసుల్లోకి ద్రవాన్ని పోసింది. ఫ్రిజిరేటర్ లోంచి ఐస్ క్యూబ్స్‌ని తీసిపడేసింది.

"ఒక్కనిముషం ఆగండి. త్రాగటానికి బాగుంటుంది" అంటూ సిగరెట్ ఒకటి రామ్మూర్తికి ఆఫర్ చేసి తనో సిగరెట్ వెలిగించింది.

తర్వాత ఇద్దరూ నెమ్మదిగా సిప్ చేయసాగారు.

"మీ కేస్ ఏమిటో చెప్పనేలేదు!" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

"అదే! వస్తున్నాను. ఒకవారం రోజులక్రితం నాకో ఆకాశరామన్న ఉత్తరం వచ్చింది. నన్ను ఎవరో హత్య చేయాలని కాచుకుకూర్చున్నారట. అదీదాని సారాంశం!"

"మీకు విరోధులెవరన్నా ఉన్నారా?"

"ఎవరూలేరు నాకు తెలిసినంతలో. చావంటే నాకు భయంలేదనుకోండి. ప్రతిరాత్రి నా నగ్నశరీరం మీద పాముల్ని ప్రాకించుకుంటూ డాన్స్ చేస్తాను క్లబ్‌లో. ఇవాళ చిన్నసైజు కొండచిలువను హారంలా మెడమీద

వేసుకోవాల్సి వచ్చింది. అది సరిగా నిలిస్తేనా? అటూ ఇటూ పాకుతోంది. దాని బరువు మోసేసరికి పదిమందిని భరించినంతగా ఒళ్ళు నొప్పులుచేసింది. ఆఁ! రాజేశ్వర రావు అని రాగిణి కుమారుడు రివటల్లే ఉంటాడు! వాడు నన్ను ప్రేమించాడట! పెళ్ళిచేసుకోమని వెంటబడ్డాడు ఒకసారి! నీవసలు మామూలు స్త్రీనన్నా సంతృప్తిపరచ గలవా అని హేళనచేసి పంపేశాను. ఆ తర్వాత వాడు నన్ను పలకరించలేదు మళ్ళీ! ఒకవేళ వాడి పని అయి ఉంటుందా?''

''అయినా అవచ్చు! వాడంతటవాడు ఈగనికూడా చంపలేడని నా ఉద్దేశ్యం! లేదా ఎవరిచేతనైనా చేయించ వచ్చు! ఆఁ! వాడివల్ల మీరు భయపడాల్సిన పనిలేదు. ఇప్పుడో, రేపుదయమో వాడ్ని పోలీసులు మూసేస్తారు?''

''అదేం?''

''రాగిణి హత్యకేసులో వాడికేదో సంబంధం ఉందని పోలీసుల అనుమానం!''

''ఆ మడ్డి వెధవకు అంత సాహసం కూడానా? నేనైనా, రేపొక్కరోజే ఇక్కడ ఉండేది. ఆ మర్నాడు బొంబే వెళ్ళాల్సివుంది. అక్కడ ఒక క్లబ్‌లో స్నేక్ డాన్స్ చేయాలట పదిరోజులు. మళ్ళీ నేను తిరిగి వచ్చే లోపల మీరు ఆ ఉత్తరంరాసిన వ్యక్తిని పట్టుకోవాలి!''

''ఆఁ! స్నేక్ అంటే గుర్తుకు వచ్చింది! మీ శరీరం మీద ప్రాకే పాములన్నీ కోరలు తీయబడినవేకదా?''

''అందుకు సందేహమా? లేకపోతే నే నెప్పుడో చని పోయి ఉండనూ?''

''ఆ పాముల్ని మీకు ఎవరు సప్లయిచేస్తారు?''

''మా నైట్‌క్లబ్‌లోనే ఇద్దరు పాముల వాళ్ళని వెయిటర్స్‌గా నియమించారు. వాళ్ళే తెస్తారు వాటిని.

వాళ్ళ కస్టడీలోనే అవి భద్రపరుపబడి ఉంటయ్."

"అయితే ఒక ప్రమాదం రాకుండా మీరు జాగ్రత్త పడాలి. ఆ పాముల్లో కోరలున్న వాటిని మీమీద ప్రయోగింప జేస్తారేమో!"

"ఆఫ్ కోర్స్! ఆ విషయంలో జాగ్రత్తగానే వుంటాను. ప్రతిదాన్ని ముందు తాకిచూసి ఆ తర్వాతనే స్టేజిమీదకు తీసుకువడతాను."

"దట్సాల్ రైట్! రేపట్నుంచే మీ కేసుని ఇన్వెస్టిగేషన్ చేస్తాను. ఇక నాకు ఈ రాత్రికి సెలవు! గుడ్ నైట్!" అంటూ రామ్మూర్తి లేచాడు.

"వెళ్ళిపోతారా? అందమైన ఆడదాన్ని ఒంటరిగా వదిలేసి పోతారా?" అంటూ చిలిపిగా అతడి కళ్ళల్లోకి చూసింది స్వరూపరాణి.

"ఎక్స్యూజ్ మీ! మీ అందచందాల్ని చూస్తున్నంతసేపు త్రాచుపాము వన్నెని చూస్తున్నంత గగుర్పాటు కలుగుతోంది" అంటూ నవ్వుతూ క్రిందకు వచ్చేశాడు. గూర్ఖా గేటు తెరచి అతడ్ని బయటకు పంపి మళ్ళీ గేటుకు తాళం వేశాడు.

13

తెల్లవారుజాము నాలుగు గంటలయింది. రామ్మూర్తిలో ఉషారు ఇంకా చచ్చిపోలేదు. నిద్ర అసలే రావటంలేదు. ఇంటికి వెడుతూ దోవలో పోలీస్ స్టేషన్ ముందు ఆగాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ రాజారావు పెద్దగా అరుస్తున్నాడు. కానిస్టేబుల్స్ హడావిడిగా తిరుగుతున్నారు.

రామ్మూర్తి లోపలకు వెళ్ళాడు.

"ఏం రామ్మూర్తి! ఇంకా ఇంటికిపోలేదా?" అనడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"లేదుసార్! ఏమిటి సార్ హడావిడిగా ఉన్నారు!"

"ఏముంది! ఇప్పుడే మరో కేసువచ్చింది. హత్యకేసు. స్వరూపరాణి అని నైట్ క్లబ్ డాన్సర్ హత్యచేయబడిందట!"

"ఎవరూ? స్వరూపరాణి! మైగాడ్!"

"వస్తావా?"

"యస్ సర్! నేనూ ఫాలో అవుతాను మిమ్మల్ని!" అంటూ జీవ్ లో ఎక్కాడు.

పోలీస్ జీప్, వ్యాన్ రెండూ బయలుదేరినై. ఆ రెండు వాహనాలు స్వరూపరాణి ఇంటికి చేరేసరికి మరో వైపునుంచి అంబులెన్స్ వచ్చింది. అందులోనుంచి డాక్టర్ దిగాడు.

స్వరూపరాణి తన బెడ్ మీద పడుకుని ఉంది. ఆమె ఛాతీలోనూ, పొట్టలోనూ బుల్లెట్స్ దిగినయ్. పరుపు మీద పెద్దపెద్ద మరకలున్నయ్. పోలీసులు తమ ఇన్వెస్టిగేషన్ లో ఉండంగానే రామ్మూర్తి గేటుదగ్గర గూర్ఖా వాడ్ని ప్రశ్నించాడు.

"రాత్రి నేను మాట్లాడి వెళ్ళాను గదా! ఆ తర్వాత ఎన్నిగంటలకు జరిగింది ఇది!"

"మీరు అటువెళ్ళారు సాబ్! మరో పావుగంటకు లోపల్నుంచి ఎవరో కాల్చినట్టుగా శబ్దం వచ్చింది. ఆ తర్వాత అమ్మగారు పెద్దగా రెండుసార్లు అరిచింది. మేం వెళ్ళేసరికి ఆమెకు ప్రాణంపోయింది. హంతకుడు దొరకలేదు."

రామ్మూర్తి తల పైకెత్తి ఒక్క నిముషం ఆలోచించాడు. ఇదీ రాజేశ్వరరావే చేసి ఉండాలి. రాగిణిని హత్యచేయించిన తర్వాత అతడి నెక్స్ట్ టార్గెట్ స్వరూపరాణి. అది అంతటితో ఆగేదేనా? లేక ఇంకో మర్డర్

గూడా జరుతుందా?

ఇన్స్పెక్టర్ రాజారావు తనపని పూర్తిచేసుకుని క్రిందకు వచ్చాడు.

"సర్! భుజంగరావు ఎక్కడ వుండేదీ అరాతీశాను! అక్కడికికూడా వెళ్ళివస్తే బాగుంటుంది!"

"అలాగా! అయినా ఇప్పుడు దానికంత అర్జెంటు ఏముంది?"

"మీరు చీకాకులో ఉన్నట్టున్నారు. నాకు, మరో హత్యకూడా ఈ రాత్రికే జరుగుతుందని అనుమానంగా వుంది. దాన్ని నివారించాలంటే వాడ్ని మూసేయాలి సార్!"

"మైగాడ్! ఒకరోజులో మూడు హత్యలా? మా ఉద్యోగాలు వుండాలా? ఊడాలా? పద అయితే!"

14

పోలీస్ జీప్ భుజంగం ఇంటివేపుగా పరుగెత్తింది. పోలీసుల్ని చూసి పాకల్లోవుండే కొందరు పరుగెత్తు కొంటూ పారిపోయారు. మరికొందరు నిగడతన్ని ముసుగు పెట్టుకున్నారు.

జీప్ ఆసరికి దాని హెడ్ లైట్లు సరిగా భుజంగం పాకమీదే ఫోకస్ అవుతున్నాయ్.

ఆ దృశ్యం చూస్తూనే రామ్మూర్తి నిశ్చేష్టుడైనాడు.

ఎదురుగా భుజంగరావు శవంవుంది. దానిదగ్గరే అతడి భార్య, రామ్మూర్తిని ఆహ్వానించిన స్త్రీ సన్నగా ఏడు స్తోంది. ఇంకా నలుగురైదుగురు చుట్టూ చేరివున్నారు.

"ఏమిటిది? ఏమయింది వీడికి?" ఇన్స్పెక్టర్ జీప్ దిగి. వెళ్ళి అడిగాడు.

"ఏముంటుంది! ఏదో చెడుపనిచేసి నాలుగు డబ్బులు తెచ్చుకున్నట్టున్నాడుసార్! దాంతో తెగ త్రాగి చచ్చాడు!"

"వీడ్ని వెంటనే పోస్ట్‌మార్టమ్‌కి పంపాలిసార్! వీడి మీద విషప్రయోగం జరిగిందని నా ఉద్దేశ్యం!"

"ఏమిటోయ్! ఇవాళ నీవు ఇంత అలర్ట్‌గా వున్నావ్! ఇదేనా నీవు అనుమానించిన మరోవార్త!"

"కాదుసార్! అది వేరేది! జీప్ మళ్ళించండి!" అని అరిచాడు రామ్మూర్తి.

"ఈజ్ ఇట్?" అంటూనే అక్కడ జరగవలసిన తతంగం గురించి హెడ్ కానిస్టేబుల్‌కి ఆజ్ఞలు జారీచేసి, మరో ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్‌ని వెంటబెట్టుకుని జీప్‌లో బయలుదేరాడు.

జీప్ రాజేశ్వరరావు రూమ్‌ముందు ఆగింది. రూమ్‌కి లాక్ వేసివుంది.

"ఊఁ! పోనివ్వు జీప్‌ని!" అంటూ రామ్మూర్తి అన్నాడు డ్రైవర్ని ఉద్దేశించి. జీప్ శరవేగంతో ముందుకురికింది.

15

కాశీనాథ్ ఇంటిముందు జీప్ దిగుతూనే రామ్మూర్తి గూర్ఖావాడిని అడిగాడు. "రాజేశ్వరరావు వచ్చాడా?"

"ఇంతకుముందే లోనికి వెళ్ళాడుసార్!" అన్నాడు వాడు.

రామ్మూర్తి లోపలకు పరుగెత్తాడు. తలుపులు దగ్గరగా వేసివున్నయ్. వాటిని తోసుకుని గబగబా డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోంచి మెడమెట్లదగ్గరకు పరుగెత్తాడు రామ్మూర్తి.

మొదటి మెట్టుమీద కాలు వేశాడో లేదో హాండ్సప్ అని ఎవరో అరిచారు.

చేతులెత్తి అలాగే నిలబడిపోయాడు రామ్మూర్తి.

మెట్లక్రింద అప్పటిదాకా దాక్కున్న రాజేశ్వరరావు బయటకు వచ్చాడు. మెట్లమీద రామ్మూర్తి నిలబడి వున్నాడు చేతులు పైకెత్తి. అతని కెదురుగా రాజేశ్వర రావు చేతిలో పిస్టల్‌తో యముడిలా నిలబడ్డాడు.

రామ్మూర్తికి మెరుపులా అయిడియా వచ్చింది. ఇన్స్పెక్టర్ వచ్చేదాకా రాజేశ్వరరావుని ఆపగలిగితే!

రాజేశ్వరరావు తనకెదురుగా వున్నాడు. అతడి వీపు ప్రవేశద్వారంవైపు వుంది. అంటే లోపలకు ఎవరన్నా వచ్చినా అతడు కనుక్కోలేడు.

"చూడు రాజేశ్వరరావ్! నీవు మంచివాడిగా మారి పోయావనుకున్నాను. కాని ఇలా ఒకరోజులోనే అటు రాగిణిని, భుజంగాన్ని ఇటు స్వరూపరాణిని పొట్టనబెట్టు కుంటావనుకోలేదు!"

"మిస్టర్ రామ్మూర్తీ! రాగిణి కేసు దర్యాప్తు చేసి నీవూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయి ఉంటావని ఊహించాను. అందుకే నీవు అటు వెళ్ళంగానే స్వరూపరాణి ఇంటికి వెళ్ళాను. కాని రామేశ్వరం పోయినా శనేశ్వరం వదల దని అక్కడికి నీవు దాపరించావ్!"

"ఏమిటీ! నేను స్వరూపరాణితో వచ్చినప్పుడు నీవు ఆ ఇంట్లోనే దాక్కొని వున్నావా?"

రాజేశ్వరరావు వికటంగా నవ్వాడు. "నువ్వే చెప్పావ్! గుర్తుందా? రేపుదయమే నన్ను పోలీసులు అరెస్ట్ చేస్తారని! అందుకే ఉన్న తక్కువ వ్యవధిలో నలుగుర్ని యముడి దగ్గరకు పంపుదామనుకున్నాను.

స్వరూపరాణిని చంపి, భుజంగానికి సారాలో విషం కలిపి ఇచ్చి, ఇటు వచ్చాను. నేను అసలు మూడుహత్యలతో ముగిద్దామనుకుంటే నీవు అడ్డం వచ్చావ్. నీవు అయిదో వాడివవుతావ్!"

"అంటే అప్పుడే కాశీనాథ్‌ని అంతం చేశావా?"

రాజేశ్వరరావు సమాధానం ఇవ్వకుండా గర్వంగా నవ్వాడు.

"అదుగో ఇన్స్పెక్టర్ పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు నీకోసం" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

రాజేశ్వరరావు వెనుదిరిగి చూశాడు.

నిజంగానే పోలీసులు కనుపించారు అతడికి.

అంతలోనే రామ్మూర్తి బూటుకాలువచ్చి తగిలింది అతని చేతికి. చేతిలో పిస్తోలు ఎగిరి ఇన్స్పెక్టర్ కాళ్ళ దగ్గర పడింది.

రామ్మూర్తి రాజేశ్వరరావుని తన చేతుల్లో బంధించేశాడు.

అంతా కలిసి మేడపైకి వెళ్ళారు.

ఎదురుగా కనబడిన దృశ్యాన్ని చూసి అందరూ విభ్రాంతితో నోళ్ళు తెరిచారు.

బెడ్ మీద కాశీనాథ్ చచ్చిపడున్నాడు. అతడి గుండె దగ్గర్నుంచి రక్తం ఇంకా కారుతూన్నది.

అందరూ విషాదవదనాలతో కొయ్యబొమ్మల్లా నిలబడి పోయారు.

—: ఐపోయింది :—